

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

Október - November 2005 / Tišri - Chešvan 5765

výdané organizáciou Chevra

Lebo On je náš pokoj, ktorí učinil

oboje jedno a zboril aj priehradný múr

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Mesačné správy z Izraela	strana 4
Lance Lambert—Middle East Update	strana 13
Múr modlitieb	strana 25
Publikácie	strana 31

CHEVRA

Poslanie:

Potešujte, potešujte môj ľud... (Iz. 40)

Vízia:

“Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi”

“...on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr.” (Ef. 2:14)

“...tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného človeka činiac pokoj”. (Ef. 2:15)

“...skrze neho máme prístup oboje v jednom Duchu k Otcovi”. (Ef. 2:18)

Chevra je hebrejský výraz pre spoločenstvo, skupinu priateľov.

Úlohou a zároveň cieľom občianskeho združenia Chevra na Slovensku a v Českej republike je šíriť Božie slovo pre cirkev dnešných dní. Slovo je zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery. Dôraz v tejto oblasti dávame na osobné stretnutia so skupinami ľudí (cirkvi, organizácie, modlitebné tímy, a pod.), ktorí majú túžbu po poznaní a vzdelávaní. Je samozrejmé, že nie je možné oddeliť teoretické znalosti a vedomosti o Bohu od praktickej aplikácie počnúc modlitbami až po vycestovanie na misijnú cestu do Ukrajiny, Moldavska alebo inej krajiny bývalého Sovietskeho zväzu, kde doteraz žije v diaspóre mnoho židov.

SLOVO NA ÚVOD

Milí priatelia Izraela,

prinášame vám opäť dvojčíslo vzhľadom na to, že naša sestra Judita je už na materskej dovolenke a tým pádom máme viac práce pri rovnakom čase. Ale i napriek týmto okolnostiam dúfam, že vás neodradí čítať stručné správy o tom, čo sa deje v krajine Izrael a zároveň vás to povzbudí k modlitbám za tento národ.

Apoštol Pavol píše v druhej kapitole listu Efezským o veľkom tajomstve, ktoré mu Boh oznámil v zjavení. Píše sa v ňom, okrem iného, o spôsobe, akým sme sa my - pohania stali súčasťou Božích zaslúbení pre Jeho vyvolení ľud - Izrael. My, ktorí sme svojím pôvodom pohania, sme v čase bez Krista boli odlúčení od spoločenstva Izraela a nemali sme účasť na zmluvách zaslúbenia. Inými slovami povedané, Božie zaslúbenia a požehnania sa nás netýkali a ani sme nemali na ne právo. V prenesenom význame sme boli cudzincami a prisťahovalcami. Ale teraz v Ježišovi Kristovi, sme sa stali blízkymi tzn. spoluobčanmi a zároveň členmi Božej rodiny. On - Kristus - je náš pokoj, spojil nás v jedno - pohanov a židov, a zbúral medzi nami múr nepriateľstva. Svojou obeťou odstránil zákon ustanovení a predpisov, aby z nás urobil jedného nového človeka a zmieril nás z Bohom v jednom tele.

Apoštol Pavol vyzýva kresťanov v Efeze, aby si pamätali toto tajomstvo a aby si uvedomovali, že Boh, bohatý v milosrdenstve, nás v Kristovi Ježišovi začlenil do Jeho „židovskej“ rodiny. Dovoľujem si napísať „židovskej“ z toho dôvodu, lebo zmluvy zaslúbení pre židov sa nezmenili resp. neboli zrušené. To, čo bolo zrušené resp. zmenené Kristom je, že sa ako pohania cez Jeho preliatu krv stávame súčasťou týchto zmlúv, ktoré Boh už predtým ustanovil.

Aká je pre nás výzva dnes? Domnievam sa, že tá istá. Pamätajme na to, že sa Boh vo svojej veľkej milosti zmiloval a prijal nás pohanov do svojej rodiny cez Ježiša Krista, aby sme spolu so židmi tvorili celok, jednotu a pokoj.

Nech vás sprevádza Jeho milosť a jednotu v Duchu.

Šalom
Jozef Janits
tím Chevra

„...pravdivá bola reč, ktorú som počula vo svojej krajine...“ (1 Král.10:6)

Mesačné správy z Izraela—Október 2005

Vykúpi v pokoji moju dušu z boja, ktorý vediem, hoci mnohí sú proti mne. (Žalm 55:19, Biblia)

ODSUN NIČ NEMENÍ

Je ťažké uveriť, že by niektorí z Izraelských vodcov ani nevedeli, čo sa vlastne deje na Strednom východe. Ale práve to je asi prípad ministra obrany Šaula Mofaza, ktorý povedal: „Najdôležitejším projektom po našom stiahnutí je vybudovať palestínsku ekonomiku, aby sme zmenšili motiváciu ľudí zapájať sa do terorizmu.“ (*Debkafile*, 27.9.) On si vážne myslí, že terorizmus má ekonomický základ? To naozaj nevie, že Islam má v pláne požadovať naspäť celú Palestínu, a že to má len málo spoločného s ekonomikou?

Onedlho po stiahnutí zabili Izraelské jednotky blízko Tulkarmu troch palestínskych teroristických vodcov. Toto samozrejme nebol dôvod, ale bola to dobrá výhovorka na odpálenie množstva striel Kassam nasmerovaných na Izraelské mestá a dediny. Mnohí analytici sa domnievajú, že Palestínčania boli povzbudení neschopnosťou Izraela ubrániť sa útokom počas evakuácie. Stiahnutie bolo neustále komplikované strelbou, bombami uloženými popri ceste, strelami Kassam a zápalnými bombami namierenými na jednotky, ktoré sa sťahovali z Filadelfskej hraničnej cesty. Izraelský vojenský vodcovia síce prisľúbili „nulovú toleranciu“ palestínskym útokom, ale v skutočnosti urobili len veľmi málo, keď sa útoky naozaj objavili.

Na Západnom brehu sa situácia tiež zhoršila. V čase, keď sa Izraelčania sťahovali zo severnej časti, Palestínski teroristi sa zokupovali ďalej na juhu. „Položili základ pre predbežné operačné spojenie medzi Gazou a Západným brehom.“ (*Debkafile*) Ten najalarmujúcejší vývoj však môžeme vidieť na úplnom juhu, kde zbrane a teroristi začali prúdiť z Egypta do Pásma Gazy hneď potom, ako Izrael oblasť opustil. Teraz sa vynárajú niektoré naozaj vážne otázky. Ako je možné, že sa na severe Sinajského poloostrova zhromaždilo také obrovské množstvo vojenského materiálu? Kto ho nakúpil, a kto zorganizoval jeho transport do čakajúcich rúk v Gaze? Vedel Izrael o týchto zbraniach? Ak áno, prečo ako podmienku odovzdania Filadelfskej cesty egyptskej pohraničnej polícii nežiadali zničenie týchto zbraní?

Analýza množstva a druhu zbraní, ktoré zo Sinaja zaplavili Gazu, zhotovená izraelským denníkom *Debkafile* obsahuje: tisíce automatických zbraní, stovky protitankových striel AT-33 Sagger, protivzdušné strely SAM-14 Strela, vylepšené povrchové strely Kassam, rôzne druhy pozemných mín a viac ako 250 ton výbušnín. (*Debkafile*, 17.9.) Predpokladá sa, že mnoho z týchto zbraní pochádza od pašerákov zo Srbska, Slovenska, Montenegro, Chorvátska a Kosova. Zbrane sa potom prepravujú loďou na miesta ako Jemen a Sudán a odtiaľ sú prepravené na Sinaj, kde sú už pripravené na prevoz do Pásma Gazy.

Tiež sa predpokladá, že okrem zbrani sa do Gazy dostali stovky ozbrojených a dobre trénovaných mužov, ktorých úlohou je zvýšiť hodnotu dôstojníkov riadiacich operácie Hamasu a Islamského džihádu. Pravdepodobne sú medzi nimi aj palestínsky teroristi z Libanonu, veliteľia Al Káidy ako aj ľudia, ktorí po bombových útokoch v Tabe a Šarm al Šeiku utekajú pred egypťskou políciou. Toto všetko znamená, že z Pásma Gazy sa stáva záchytný bod, odkiaľ sa teroristi môžu pokúsiť spojiť s militantami na Západnom brehu a prípadne získať nadvládu nad Izraelom. Keď sa zlodejovi podarí dostať nohu medzi dvere domu, má dobrý dôvod si myslieť, že čoskoro už bude vo vnútri.

Odkedy sa Izrael stiahol, Hamas predvádza jeden triumf za druhým. 50 až 70-tisícový dav sledoval ťažko ozbrojených teroristov, ktorí si vykračovali hore-dolu, zatiaľ čo ich vodcovia vo svojich vyhláseniach prisahali, že si neoddychnu, kým nebude Židovský štát zlikvidovaný. Izrael sa ocitol v jednej z najnebezpečnejších situácií od založenia štátu.

IZRAEL SI DAL ZA CIEĽ ISLAMSKÝCH TERORISTOV

Izrael začal širokú ofenzívu proti islamským teroristom, aj keď v tomto prípade je to možno príliš málo a príliš neskoro, v nedeľu 25. septembra sa im podarilo zabiť jedného známeho veliteľa Islamského džihádu. Vrchný veliteľ Muhamad Kalil bol zabitý útokom zo vzduchu, keď spolu so svojimi osobnými strážcami išiel v aute po pobrežnej ceste v meste Gaza. Kalil bol považovaný za človeka, ktorý stál v pozadí útokov, ktoré zabil 17 Izraelčanov. Izrael si zvolil Kalila za cieľ, po vlne raketových útokov na izraelské mestá a dediny, ktoré začali po izraelskom stiahnutí. Izrael prisľúbil pokračovať v útokoch zo vzduchu, väznení a taktiež v možnom zaberaní zeme, až kým raketové útoky neskončia.

Počas víkend 24.-26. septembra Izrael pokračoval vo svojom nasadení v boji proti teroristom na Západnom brehu zajatím 207 Palestínčanov. Štyria palestínsky vodcovia boli zabití, včítane dvoch členov Hamasu. V nedeľu 25. septembra na stretnutí Kabinetu Šaron povedal, že dal podnet, aby „neboli žiadne obmedzenia v používaní akýchkoľvek prostriedkov v boji proti teroristom, ich zariadeniam, prostriedkom a miestam, kde sa ukrývajú.“ Povedal tiež, že „tieto inštrukcie sú úplne jednoznačné; nemyslíme tým jednorázovú akciu.“ (CNN.com, 26.9.)

Aktivity Hamasu proti Izraelu sa napokon obrátili proti nim, keď na verejnom stretnutí Hamasu vybuchol nákladný automobil a bolo zabitých 19 Palestínčanov. Hamas obvinil Izrael a okamžite začal vystreľovať rakety na izraelské územie. Palestínska samospráva(PS) označili výbuch za nehodu a Izrael poprel akúkoľvek zodpovednosť. Izraelský vicepremiér Šimon Perés označil Hamas za „nebezpečie“ pre Palestínčanov rovnako ako pre iných.

Saeb Erekat požaduje, aby sa Izrael vyhol akémukoľvek násilliu a žiada prezidenta Busha, aby zasiahol. Richard Jones, americký novo-vymenovaný veľvyslanec v Izraeli, obvinil Hamas a povedal: „Všetci vieme, že sa teroristi snažia provokovať Izrael v tomto veľmi citlivom čase a rozumieme presne, aká je pozícia vlády a aká je jej reakcia.“

Washington Post zaznamenal, že „tento boj zničil pretrvávajúcu atmosféru dobrej vôle po stiahnutí z Gazy a zvýšil tlak na predsedu PS Mahmouda Abbasa, aby konfrontoval militantov.“ (26.9.) Abbas

odmietol použiť silu proti militantom, namiesto toho uprednostňuje ich upokojenie, tým, že ich prizval k nadchádzajúcim voľbám. Hovorca izraelského ministerstva zahraničia Mark Regev ale povedal, že nemôže nastať žiadny pokrok v mierových rozhovoroch, kým Abbas neodzbrojí militantné skupiny. „Kým budú mať extrémisti možnosti na ničenie procesu uzmierovania a budú vypúšťať rakety, budeme odkázaní na ich milosť,“ povedal Regev.

IZRAELSKÝ PODNIKATEĽ UNESENÝ A ZABITÝ

Pisgat Ze'ev (založené v roku 1990, jedno z najväčších predmestí Jeruzalema - 50000 obyvateľov) vyzerá ako ideálne miesto pre život. V tomto malom Jeruzalemskom predmestí môže človek zažiť púšť aj keď býva blízko mesta a zároveň sa môže stretnúť a porozprávať so svojimi arabskými susedmi. Napriek tomu, zrejme v snahe ukázať Izraelcom, že nikto nikdy nikde nie je v bezpečí, 21. septembra palestínsky teroristi uniesli a zabil izraelského podnikateľa, ktorý žil v tejto komunite.

Sasson Nuriel bol živnostník, ktorý vyrábala sladkosti vo fabrike v priemyselnej zóne Mishor Adumin na Západnom brehu. Predával tiež súčiastky do strojov na výrobu sladkostí a zjavne mal nejaké obchodné styky s viacerými palestínskymi obchodníkmi. Keď sa Nuriel v stredu večer nevrátil domov, ohlásila jeho manželka, že je nezvestný. Počas pátrania, ktoré trvalo do pondelka, našla izraelská polícia jeho telo v priemyselnej zóne západne od mesta Ramalláh.

Izraelské bezpečnostné sily zadržali v pondelok v Ramalláhu člena Hamasu, ktorý bol podozrivý v súvislosti s vraždou. Podozrivý povedal vyšetrovateľom, že Hamas chcel Nuriela držať naživo v jednom byte v Ramalláhu. Mnohokrát sú tieto únosy motivované túžbou po použití rukojemníkov ako donucovací prostriedok v snahe prinútiť Izrael, aby prepustil väznených Palestínčanov. V tomto prípade však motivácia, okrem teroru, nie je známa.

ŠARON ZÍSKAL NAJMEŇ DALŠÍCH ŠEŠŤ MESIACOV

Až donedávna dýchal na krk premiérovi Šaronovi jeho najväčší rival Benjamin Netanjahu v snahe získať vedenie strany Likud. Podpora Netanjahu, ktorý bol proti odsunu, sa neustále zvyšovala, až si niektorí mysleli, že Šaronove dni sú spočítané. V dňoch krátko po odsune bola popularita premiéra veľmi nízka a dokonca aj niektorí členovia jeho kabinetu ho bombardovali kritikami. Dostalo sa to až do takého stavu, že Šaron začal uvažovať o odchode do dôchodku na svoj ranč v Negeve. Vlastne aj niektorí z jeho nepriateľov mu navrhli, aby šiel domov a „pestoval si svoje ovce“.

Netanjahu, veriac, že jeho rival bude porazený, požiadal, aby sa voľby vodcu strany, naplánované na apríl, konali už v novembri. 26. septembra však Centrálna komisia strany Likud hlasovala 1433 ku 1329 proti návrhu. Týmto potvrdili Šaronove vedenie minimálne na najbližších šesť mesiacov. Táto voľba bola všeobecne videná ako referendum o Šaronovom vodcovstve strany, ktorú sám pomáhal založiť pred viac ako tridsiatimi rokmi.

Netanjahu, ktorý chcel skoršie voľby, aby si vybil svoj hnev kvôli odsunu z Gazy, priznal porážku, ale povedal, že Šaron nemôže ignorovať silnú opozíciu proti nemu vo vnútri strany. Napriek tomuto zdržaniu, sa Netajahu vyjadril, že plánuje kandidovať v najbližších voľbách na jar. Získaním 48% hlasov Natanjahu preukázal, že stále zostáva vážnym kandidátom na vedenie strany Likud.

Pred referendumom, keď Šaron očakával porážku, bol pod tlakom, aby vytvoril novú stranu spolu so svojimi ľavicovými spojencami (*Debkafile*, 27.9.). Teraz, keď nie je nutné novú stranu vytvárať, Šaron musí ešte niekoľko mesiacov hrať pekne podľa pravidiel. Na jednej strane je pod tlakom zo strany Spojených štátov, aby pokračoval v odsune ďalšími evakuáciami ešte väčšieho rozmeru na Západnom brehu. Na druhej strane, ak chce vyhrať voľby naplánované na apríl 2006, musí brať do úvahy opozíciu voči svojej politike.

Hamas dal Šaronovi neúmyselne priestor pre oddych, keď nedávno vyhlásil pozastavenie raketových útokov na izraelské hraničné mestá a dediny. Môžeme si byť istí, že toto rozhodnutie nebolo myslené ako pomoc Šaronovi. Hamas totiž potrebuje robiť dve veci naraz: pripraviť sa na palestínske voľby, ktoré budú v novembri, a pripraviť sa na Ramadán, ktorý začína o niekoľko dní.

NÁSLEDKY EVAKUÁCIE

V dňoch pred blížiacou sa traumatickou evakuáciou, ktorá sa odohrala v auguste, experti na duševné zdravie varovali, že vojaci možno nebudú schopní vyrovnat' sa s psychologickými a emocionálnymi ťažkosťami, ktoré budú súčasťou odsunu. Niektorí z osadníkov boli citovaní: „Vieme, za čo bojujeme a budeme schopní sa zase pozbierať, ale vojaci, ktorí nás vystahovávajú, nemajú takú silu ako my a to by mohlo skončiť tragicky.“ (*Arutzsheva*, 27.9.) Teraz je už jasné, že tieto varovania neboli neopodstatnené.

Vyzerá to tak, že šesť samovrážd, ktoré boli spáchané vojakmi v posledných týždňoch sa dá prisúdiť práve vystahovávaníu. Od evakuácie bolo v Izraelských ozbrojených silách spáchaných sedem samovrážd a všetky sú zatiaľ vo vyšetrovaní. Predbežné zistenia ukazujú, že nie je žiadne priame spojenie medzi evakuáciou a smrťou vojakov. Reportér Arutzshevy však povedal, že mu jeden podplukovník oznámil, že on a jeho kolegovia vedia o šiestich úmrtiach v súvislosti s odsunom.

Tento dôstojník povedal: „Neboli medzi nami žiadne pochybnosti, či boli pocity viny zapojené do týchto úmrtí. Jediná otázka je, či sú na vine rabíni, ktorí neovládli svoj pocit krivdy, ako tvrdia podporcovia plánu odsunu medzi nami, alebo treba viniť armádu, pretože ich donútila robiť to, ako tvrdím ja a ostatní. Tí, čo s nami nesúhlasia vlastne hovoria, že rabíni im mali radšej tvrdiť, že „to prasa je vlastne ovca“.

Dôstojník ďalej pokračuje: „Izraelské ozbrojené sily sa rozhodli ignorovať citlivosť tejto situácie pre chlapcov, ktorí vyrástli v systéme hodnôt ceniacich si usadlosť a zveľaďovanie zeme, a donútili ich vlastnými rukami robiť to, čo je v priamom rozpore so všetkým, čomu sa naučili. Konflikt medzi ich základnými hodnotami, vierou a tým, čo videli samých seba robiť, mal potenciú stať sa katastrofickým.

To, či sa dokáže, že tieto tragické úmrtia boli priamo spojené s odsunom ukáže čas. Už teraz je ale jasné, že evakuácia zostane ranou a jazvou na tele Izraela po dlhé roky.

HIGH HOLY DAYS

Keď budete čítať túto správu, v Izraeli budú prebiehať High Holy Days, ktoré začali 4. októbra. Stále sa zrýchľujúci vír nepredvídateľných katastrof a ťažkostí, ktoré postihujú svet, môže byť predzvesťou pôrodných bolestí pred príchodom Mesiáša. Zdvihnime teda hlavy a modlime sa tak ako nikdy predtým za fyzickú ochranu Izraela a za jeho spasenie.

„Keby nie Hospodina, ktorý bol s nami – nech povie Izrael – keby nie Hospodina, ktorý bol s nami, keď ľudia povstávali proti nám, tak by nás zaživa pohltili...“ (Žalm 124:1-3)

V mene Mesiáša,
Lonnie C. Mings

=====
Mesačné správy z Izraela—November 2005
=====

“Pretože máš oddávna nepriateľský postoj, synov Izraela si vydal napospas meču v dobe ich nešťastia, v dobe ich posledného trestu za vinu. Preto, akože žijem - znie výrok Hospodina, Pána - spustím ťa z krvi a krv ťa bude prenasledovať; pretože si sa krvou previnil, krv ťa bude prenasledovať.” (Ezechiel 35:5-6).

STARÉ SLOGANY SA NIKDY NEMENIA

„Hodte Židov do mora,“ znel kedysi známy slogan. Prezentoval snahu úplne sa zbaviť židovského štátu. Pred mnohými rokmi jeden prominentný arabský vodca povedal ohľadom návratu Židov do zaslúbenej zeme: „Privítame ich doma.“ Vôbec ale netušil, koľkí mali prísť. Keď videl, že prichádzajú tisíce Židov a že si v Palestíne chcú založiť štát, zmenil názor.

Pätnásteho mája 1948, deň po tom, ako bol vyhlásený Izraelský štát, päť arabských armád napadlo tento čerstvo sformovaný národ, pričom požiadali miestnych obyvateľov, aby sa na chvíľu stiahli, kým nevyhladia Židov v oblasti. To sa samozrejme nikdy nestalo a odvtedy sú nepriatelia Izraela priam nepríčetní. Pol storočia a päť vojen nestačilo na to, aby sa zbavili tohto štátu, ktorý „vznikol cez noc“.

Keď už bolo jasné, že Izrael zostane v oblasti, začali niektoré z okolitých krajín, hlavne preto, aby boli akceptované civilizovaným svetom, meniť svoje prehlásenia. Ten starý slogan nebolo nejaký čas počuť. Dva moslimské štáty zašli dokonca až tak ďaleko, že podpísali s Izraelom mierovú dohodu a už to začínalo vyzeráť, že sa do tohto regiónu dostalo aj trochu zdravého rozumu. Je však jasné, že mnohí Arabi sa nikdy nevzdali cieľa ukončiť existenciu Izraela.

Teraz už opäť počuť týchto staronových nepriateľov a ich vodcovia len vytiahli starý slogan a zabalili ho do trochu iných slov. Na nedávnej konferencii s názvom „Svet bez Sionizmu“ iránsky prezident Mahmúd Ahmadinedžád otvorene vyzýval k tomu, aby bol Izrael „vymazaný z mapy“ a útočil na moslimské štáty, ktoré uznávajú Židovský štát. Na konferencii tiež povedal: „Ustanovenie

Sionistického režimu bol ťah svetového tyrana namierený proti islamskému svetu. Drobné boje v okupovanej oblasti sú súčasťou osudovej vojny a v palestínskej zemi sa ukáže výsledok týchto stovky rokov trvajúcich bojov.“ Potom pokračoval a hovoril o: „historickej vojne medzi tyranom a svetom islamu.“

Arabi sú známi kvetnatými rečami a ako sme už v mesačných správach z Izraela písali, niekedy povedať niečo, čo znie heroicky, pre nich znamená to isté, akoby to už urobili. Samozrejme, že Iránci nie sú Arabi, ale v mnohých ohľadoch majú v sebe veľa z arabskej kultúry. S Arabmi však zdieľajú túžbu po tom, aby sa zbavili Izraela. To, čo robí Ahmadinedžádovu reč strašidelnou, je fakt, že to nemusí skončiť len pri rečiach. Irán bude možno čoskoro schopný podporiť svoju výzvu na zničenie Izraela nukleárnymi zbraňami. Nikto v skutočnosti nevie, ako blízko je Irán k vlastníctvu bomby, ale je dosť blízko na to, aby mal Izrael aj Západ dôvod na obavy.

Hneď po prejave iránskeho prezidenta izraelský vicepremiér Šimon Peres vyhlásil: „Je to nepredstaviteľné, aby hlava štátu, ktorý je členom OSN, vyzývala ku genocide. Jeho výzvy sú proti charte OSN a skrývajú v sebe zločin proti ľudskosti.“ Peresove vyjadrenia zdá sa prinútili premiéra Šarona konať, poveril izraelského veľvyslancu pri OSN Daniho Gilermana, aby začal konať vo veci vylúčenia Iránu z tejto medzinárodnej organizácie.

Niekoľko svetových lídrov včítane USA, Veľkej Británie, Francúzska, Španielska, Kanady, Talianska a Nemecka kritizuje vyjadrenia Iránu. Sekretár Bieleho domu Scott McClellan povedal, že Ahmadinedžádove slová hovoria sami za seba a len „zvýrazňujú naše obavy z nukleárnej hrozby Iránu“.

„AK PRED TERORIZMOM UTEKÁŠ, BUDE ŤA NAHÁŇAŤ“

Mesto Hadera, neďaleko pobrežia Stredozemného mora, sa zdá byť obľúbeným terčom teroristov a v minulosti bolo už mnohokrát napadnuté. Teraz sa to stalo opäť. 26. októbra krátko pred štvrtou hodinou popoludní sa na tržnici vyhodil do vzduchu samovražedný bombový atentátnik, pričom zabil piatich ľudí a zranil ďalších tridsať.

Mnoho stánkov na tržnici bolo zdemolovaných. Sanitky Magen David Adom odviezli ranených do Hillel Yaffeh lekárskeho centra v Hadere, nemocnice Laniado v meste Netanya a nemocnie Meir v Kfar Save. Počas písania tejto správy sú zo zranených piati vo vážnom stave, a keď Izrael povie “vážny”, znamená to “kritický”.

Výbuch sa odohral pred stánkom s falafelmi pri vchode do tržnice v centre Hadery. Čoskoro po útoku sa k zodpovednosti zaň prihlásil islamský džihád, pričom tvrdil, že tento bombový útok je odplatom za smrť jeho vojenského vodcu, Louay Sa'adiho, ktorý zahynul v útoku IDF pred pár dňami. Zdroje izraelskej armády však poukazujú na to, že na naplánovanie bombového útoku takýchto rozmerov sú potrebné viac ako tri dni. Zdá sa teda, že ide jednoducho o ďalší príspevok v palestínskej neutíchajúcej vojne proti židovskému štátu. Niekdajší obyvateľ nedávno prehlásil, že “ak pred terorizmom utekáš, bude ťa naháňať.” Izrael už odstúpil Gazu, ale veci sa nezmenili a terorizmus pokračuje vo svojom prenasledovaní Izraelitov.

Samovražedný bombový atentátnik, ktorý tento útok vykonal, bol identifikovaný ako dvadsaťročný obyvateľ mesta Západného brehu, Kabatije. Podľa rádia Izrael bol pred mesiacom prepustený z Izraelského väzenia. Ide o prvý bombový útok v Izraeli od 28. augusta, kedy sa samovražedný bombový atentátnik vyhodil do vzduchu pred vchodom do autobusovej stanice v Be'er Sheva, pričom zranil 20 ľudí.

"ŠIROKÉ, NEPRESTAJNÉ" OPERÁCIE

Zabitie Louaja Sádiho, islamského vodcu džihádu, ktorý je zodpovedný za smrť najmenej dvanástich Izraelitov, vyvolalo vzplanutie nepriateľstva. Sádiho zabil keď IDF zahájila 24. októbra na svitaní útok na Tulkarm. Po krátkej prestrelke v uliciach s ľuďmi v bielom Subaru, sa k paľbe na izraelské jednotky pripojil ozbrojený muž, ktorý sa vynoril z nejakej uličky. Keď ho zranili, unikol do neďalekého domu. Podľa očitých svedkov vypálili jednotky na dom raketu, aby ho odtiaľ vydurili. Ako unikol a vyšiel pár schodov, vojaci IDF vystrelili a zabil ho.

Približne 10,000 Palestíncov prišlo v utorok do Tulkarmu na Sádiho pohreb, pričom niesli jeho telo celým mestom a masy volali po odvete. "Allah je veľký. Allah ho miluje. Allah nenávidí židov. Sú to vrahovia," skandovali niektorí trúčhliaci.

Reagujúc na nedávne prejavy terorizmu povedal premiér Šaron médiám, že Izrael zaháji "širokú, neprestajnú" operáciu proti palestínskym teroristom. "Včera sme boli svedkami vážneho teroristického útoku," povedal na začiatku stretnutia s ruským ministrom zahraničia. "Bohužiaľ Palestínska samospráva nerobí žiadne vážne kroky, aby proti tomuto teroru bojovala. Nemienime za žiadnych podmienok tolerovať pokračovanie teroru. Preto bude operácia, ktorú podnikneme, široká a neprestane, kým ukončenie teroru nedosiahneme."

Ako ozvena Šaronovho varovania sa vyjadril hovorca Ministerstva zahraničných vecí, Mark Regev, "Islamský džihád vyhlásil vojnu každému izraelskému civilistovi a my máme, samozrejme, stopercentné oprávnenie podniknúť odpovedajúcu akciu na obranu našich civilistov." Povedal, že útoky nebudú časovo obmedzené a budú pokračovať, pokiaľ nezneškodnia infraštruktúru danej skupiny alebo pokiaľ Palestínska samospráva nezačne konať proti teroristickým skupinám.

Medzi tým pokračovala IDF vo svojej akcii proti pásmu Gazy, ktorá je reakciou na sériu raketových útokov riadených z daného územia. Izraelská odvetná akcia zahŕňa delostreleckú paľbu a bombové útoky vojenských lietadiel IAF. Útoky na Gazu budú bezpochyby pokračovať až kým rakety neprestanú lietať.

ASSAD OZBROJENÝ RÝCHLOU, NEBEZPEČNOU RAKETOU

Nedávno boli v jeden deň v Moskve dvaja generáli. Jedným z nich bol hlava Izraelskej národnej rady bezpečnosti Maj.-Gen Giora Ejlant, druhým bol sýrsky vedúci vojenského štábu generál Ali Habib. Obaja niečo chceli. Habib chcel od Ruska kúpiť vylepšené rakety a izraelský generál chcel presvedčiť Rusov, aby Sýrii tie rakety nepredávali. Izraelský generál akoby hovoril hrach na stenu nádzal (*Debkafila*, October 10).

Raketa, o ktorú ide je Iskander SS-26 (*Iskander* znamená v Turkménskom jazyku *Alexander*). Je to najvyspelejšia používaná raketa svojho druhu na celom svete. Aby si Sýria zabezpečila ich rýchle

doručenie, zaplatila v hotovosti, ktorá musela dosahovať výšku stoviek miliónov dolárov. Podľa *Debkafile* nemajú Spojené štáty americké ani NATO vo svojom raketovom arzenále nič, čo by sa mohlo vyrovnáť Iskanderovým unikátnym vlastnostiam.

USA a NATO používajú pre Iskander krycí názov "Skala". Má dostrel 400 kilometrov, unesie 480 kilovú hlavicu a môže trafiť cieľ s presnosťou na 20 metrov. Tento systém môže byť použitý na malé aj veľké ciele, ľahko sa dostane cez vzdušnú obranu. Pre existujúce elektronické zbraňové systémy je kvôli jeho rýchlosti a vysokej flexibilitě takmer nemožné útok Iskanderu odvrátiť. Svoje ciele v rámci stredného doletu môže nájsť pomocou satelitov, lietadiel, ktoré ho sprevádzajú, tradičných rozvedkových centier alebo vojaka, ktorý namieri delostreleckú paľbu. Ciele môžu byť vyhľadané pomocou fotiek, ktoré sa naskenujú do počítača rakety. Samonavádzacie zariadenie funguje dokonca aj v hmle, tme a búrkach.

Ruská „skala“ je taká úchvatná, vraví *Debka*, že v roku 2004 sa Američania snažili zaradiť ju do rozličných zmlúv s Ruskom, ktoré sa týkali zamedzenia výroby a predaja určitých zbraní. Moskva túto snahu zmarila. Západní raketoví odborníci hovoria, "Aj malé množstvo týchto rakiet je schopné radikálne zmeniť vyrovnanosť síl v miestnych konfliktoch."

Ruský prezident Vladimir Putin pôvodne sľúbil Izraelu aj Washingtonu, že Iskander SS-26 Sýrii neposkytne. Lenže svoje slovo porušil a obchod prebehol. *Debkafile* si všimol niektoré zaujímavé okolnosti, ktoré sú na ňom pozoruhodné:

(1) Assad potreboval posilniť svoju armádu, pravdepodobne preto, aby mohol pokračovať v Kadáfího šľapajách a uzavrieť mier s Washingtonom. Chcel demonštrovať, že je jediným vodcom na Strednom východe, ktorý je schopný vybaviť svoju armádu sofistikovaným systémom zbraní.

(2) Putinovou motiváciou porušiť sľub, ktorý dal Bushovi a Šaronovi, bola jeho základná potreba ukázať Washingtonu a Parížu, že oni nie sú jedinými hráčmi na Strednom východe a Sýrsko-Libanonskej oblasti. Dúfa, že ochráni Assadov režim pred kolapsom.

(3) To, že sa Izraelu nepodarilo prerušiť dodávku napriek sláve, ktorú Šaron zožal pri vysídlení pásma Gazy znamená, že základná bezpečnosť krajiny a medzinárodný vplyv ostali nezmenené aj napriek obetovaniu strategickej pozície v Gaze.

PASTOR SA OBRACIA OD NEPRIATEĽA K PRIATEĽOVI

Z času na čas sa nájdu aj dobré správy, o ktorých informujeme. Občas nejaký kresťanský vodca na Strednom východe prežije ozajstnú skúsenosť s Bohom a následne zistí, že je koniec jeho nenávisťi k židom. Autor článku pár takých pozná. Je to ako čerstvý vánok.

Emil Boutros je 64 ročný egyptský pastor, ktorý vyrástol v kresťanskej evanjelickej domácnosti v Cairo. Prvýkrát sa s Izraelčanmi stretol ako vojak na bojovom poli počas Šesťdňovej vojny v roku 1967, a neskôr vo vojne Yom Kippur v roku 1973. Tieto zážitky prilievali olej do ohňa jeho nenávisťi, ktorou už bol nasiaknutý z anti - izraelského učenia v egyptských školách.

Keď sa Butros stal pastorom, úmyselne sa kvôli svojej antipatii voči Izraelu vyhýbal čítaniu

či kázaniu zo Starého zákona. Vraví, že v roku 1980 sa mu Boh zjavil vo vízii a spýtal sa ho "ako môže kázať o láske a nenávidieť môj ľud." V pastorovi sa odohrala zmena a on sa zasvätil kázaniu o súžití a spoločnom mieri medzi kresťanmi a židmi. Párkrát navštívil Svätú zem, ktorú túžil vidieť už od detstva.

Prednedávnom navštívil Butros opäť Jeruzalem, avšak tentokrát s tuctom kresťanských vodcov z celého sveta. Ich hostiteľmi bola v *Knessete* (izraelský parlament) čoraz vplyvnejšia "Kresťanská spojenecká rada" (Christian Allies Caucus). Napriek svojej vlastnej zmene a Bohom inšpirovanému zmiereniu s Izraelom nie je Butros optimistický v otázke mieru medzi Izraelčanmi a Palestíncami. Čo sa moslimov týka, pýta sa, ako môže niekto očakávať, že budú žiť v mieri s Izraelom, keď ich vlastné písmo (Korán) ich nabáda k tomu, aby židov nenávideli a bojovali proti nim.

Na druhej strane Butros verí, že Boh na Izrael nezabudol. "Boh dopustil, aby bol Izrael obkľúčený arabskými národmi, ale Boh zároveň Izrael obraňuje," vraví.

Nech Boh pozdvihne (a ochraňuje) ešte mnoho takých, ako je egyptský pastor, ktorý sa naučil jednu z najťažších lekcií, akú sa arabský kresťan môže naučiť: že milovať Boha znamená milovať a rešpektovať jeho ľud.

"Lebo vierou ste všetci synovia Boží v Kristovi Ježišovi. ...Nie je ani Žid ani Arab [Grék] ...lebo všetci jedno ste v Kristovi Ježišovi. " (Galatians 3:26,28).

*V mesiášovi,
Lonnie C. Mings*

LANCE LAMBERT - MIDDLE EAST UPDATE

(Štvrťročný Middle East Update je jednogodinová audio nahrávka od známeho prednášateľa a autora Lance Lamberta, obyvateľa Jeruzalema

a pozorovateľa udalostí Blízkeho východu viac ako 40 rokov.

Prinášame vám aktuálne vydanie MEU - prepis audio nahrávky do textovej formy.

Lance Lambert spolupracuje s organizáciou Kresťanskí priatelia Izraela.)

Deje sa tak mnoho vecí a s takým spádom, že je takmer nemožné udržať krok. Len čo sme dokončili jednu aktualizáciu, kvôli súčasným udalostiam je viacmenej potrebné urobiť ďalšiu. Je stále zložitejšie vydávať aktuálne správy, pretože situácia u nás je zložitá.

Momentálne sa k vám prihovám z veľmi zarmúteného, zmäteného a rozdeleného národa. Táto doba je neuveriteľne emocionálna skoro pre každého – od pravice až po ľavicu – a nie je jednoduché slovami presne vyjadriť náladu v národe. Ale verím, že mi Pán pomôže aspoň vám vysvetliť, o čo ide. Poviem niečo o všeobecnej situácii vo svete od vydania poslednej aktualizácie: o bombových útokoch v Londýne; bombových útokoch v Egypte – v Šarm el Šejk; a všeobecnom vývoji udalostí vo svete. Potom budem hovoriť o odsune z Gazy.

Predovšetkým by som rád prečítal niekoľko biblických textov, najskôr zo Žalmu 115:1-3. *„Nie nám, ó Hospodine, nie nám, lež menu svojmu daj česť pre svoju milosť a vernosť! Prečo majú hovoriť pohania: Kde je ich Boh? Ale náš Boh je v nebesiach, robí všetko, čo sa Mu líbi.“* K tomu chcem pripojiť Žalm 79:10. *„Prečo majú vraviť pohania: Kde je ich Boh? Nech poznajú pohania pred naším zrakom pomstu za vyliatu krv Tvojich sluhov! Nech príde pred Teba vzdych zajatých! Zachovaj synov smrti silou svojho ramena! Sedemnásobne odpláť do lona našim susedom za hanobenie, ktorým tupili Ťa, Pane! A my sme Tvoj ľud; ovce Tvojej pastvy; budeme Ti naveky ďakovať, vyprávať Tvoju chválu z rodu na rod.“*

Žalm 74:1-2: *„Prečo si nás navždy zavrhol, Bože? Prečo tlie Tvoj hnev proti ovciam Tvojej pastvy? Rozpomeň sa na svoj zbor, ktorý si od pradávna získal, vykúpil ako svoj dedičný kmeň, vrch Sion, na ktorom prebývaš.“* Verš 8: *„Hovorili si v srdci: Podmaňme si ich úplne! Spálili všetky zhromaždišťa Božie v krajine. Nevidíme už svoje znamenia, nieto už proroka; nikto z nás nevie, dokedy. Bože, dokedy bude utláčateľ hanobiť? Nepriateľ naveky bude môcť pohrdať Tvojím menom? Prečo odvraciaš svoju ruku a v lone držiš svoju pravicu? Ved' Boh je mojím kráľom od pradávna, On spôsobuje spásne skutky na zemi.“* Verš 18: *„Rozpomeň sa, Hospodine, že Ťa nepriateľ hanobí a bláznivý ľud pohrda Tvojím menom. Nevydaj dravcom dušu svojej hrdličky, na*

život svojich biednych navždy nezabudni. Hľad' na zmluvu, lebo zákutia zeme sú plné dúpat násillia! Nech ubitý sa s hanbou nevracia, nech biedni a chudobní chvália Tvoje meno! Povstaň, Bože, rozrieš svoj spor, rozpomeň sa, ako Ťa blázon potupuje celý deň! Nezabudni na hlas svojich protivníkov, na hučanie svojich odporcov, čo sa stále dvíha.“

Žalm 42: „Ako jeleň dychtí po vodných bystrinách, tak dychtí moja duša po Tebe, ó Bože! Duša mi žízni po Bohu, po živom Bohu, kedy pôjdem a uzriem Božiu tvár? Slzy sú mojim chlebom vo dne – v noci, keď mi neprestajne hovoria: Kde je tvoj Boh? Na to chcem spomínať a vyliat' svoje srdce, že do Božieho domu v zástupe som chodieval za hlasitého plesania a vďaka so sväticiam davom. Prečo si skleslá, duša moja, a zmietaš sa vo mne? Očakávaj na Boha, lebo ešte ďakovať budem Jemu, spaseniu svojej tváre, svojmu Bohu. Moja duša je skleslá vo mne, preto sa rozpomínam na Teba z krajiny Jordána a Hermóna, z vrchu Micár. Hlbina hlbine sa ozýva na hukot Tvojich vodopádov; prevallili sa cezo mňa všetky Tvoje príboje a vlny. Hospodin svoju milosť vo dne posielal, v noci je pri mne Jeho pesnička, modlitba k Bohu môjho života. Hovorím Bohu, svojej skale: Prečo si zabudol na mňa? Prečo mám chodiť v smútku, utláčaný nepriateľom? Za smrteľných múk v mojich kostiach tupia ma moji protivníci a neprestajne mi hovoria: Kde je tvoj Boh? Prečo si skleslá, duša moja, a zmietaš sa vo mne? Očakávaj na Boha, lebo ešte ďakovať budem Jemu, spaseniu svojej tváre, svojmu Bohu!“

V týchto nádherných, ale tak trochu žalostných biblických veršoch stojí za to poukázať na akýsi refrén. Možno ste ho už vypozerovali. Nieкто sa pýta: „Prečo majú vravieť pohania: Kde je tvoj Boh?“ Presne toto počúvame znova a znova. Počul som hovoriť ľudí na CNN: „Všetci sa modlia k Bohu, ale zjavne ich nepočuje.“ Je to druh refrénu, ktorý znova a znova počujete od rôznych ľudí. Výčitka – takmer hanobenie Boha. Nachádzame to v Žalme 115:2, znova v Žalme 79:10, opäť v Žalme 42:4,10 a potom aj v Žalme 74:18,20,22.

Ako viete, tieto audio pásky nie sú len na informáciu. Vznikli v podstate ako služba na pomoc tým, ktorí sa vážne modlia za tento národ a za naplnenie Božieho zámeru v tomto národe a krajine. Je tu jedno - dve nádherné slová, ktoré môžete vyzdvihnúť v modlitbe, obzvlášť to zo Žalmu 74 – hľad' na zmluvu. Boh neporušuje zmluvy a dohody, ktoré robí. Ak sú podmienené, musí tam byť samozrejme nejaký predpoklad, a potom sa zaslúbenie splní. Ak sú nepodmienené, to znamená na základe milosti, láskavého milosrdenstva, vernej lásky, potom Pán tieto zmluvy určite dodržiava a stojí za to odvolávať sa na Božiu zmluvu uzavretú s Abrahámom, potvrdenú Izákovi a opätovne potvrdenú Jákobovi. Je hodné nástojiť aj na ďalšom krásnom slove vo verši 22: „Rozrieš svoj spor.“ Ide priamo o Boží spor. Nemali by sme tento problém, nebyť Jeho slov a zmlúv, ktoré s nami uzavrel. Pri uvažovaní o veciach, ktoré sú vo svete a v tejto krajine, musíme mať tieto biblické texty na pamäti.

Odkedy som v júni tohto roku vydal posledné aktuálne správy, stali sa bombové útoky v Londýne 7. júla, v ktorých bolo 54 mŕtvych; ďalšie pokusy o bombové atentáty 21. júla; bol vyhodенý do vzduchu hotel v Šarm el Šejk – to všetko bolo spôsobené samovražednými atentátnikmi, pričom zomrelo 80 ľudí. V Iraku sú bombové útoky takmer denne – zabíjanie, vraždenie, a to všetko okrem 11. septembra, keď v New Yorku zomrelo 3000 ľudí, Madridu so 136 mŕtvymi, Bali a Indonézie s mnohými mŕtvymi. Je to svet, ktorý, ako sa zdá, ide od bombového útoku k bombovému útoku, od násilnosti k násilnosti, od teroristického útoku k teroristickému útoku.

Keby sa len svet bol vysporiadal s Jásirom Arafatom v 60-tych rokoch, keď prvýkrát uniesol lietadlo a zabil nevinných cestujúcich, keď sa zmocnil škôl a škôlok a zavraždil deti a učiteľov, autobusov s deťmi a ženami, ktoré v nich boli, neboli by sme v súčasnej situácii. Keby svet konal jednotne – keby len Spojené štáty a Spojené kráľovstvo konal v súlade, nemali by sme situáciu, ktorú dnes máme. Lenže Jásira Arafata považovali za obeť agresie, a mnohé zo svetových médií, samozrejme vrátane BBC a ďalších, ho vyzdvihovali ako obeť brutálnej agresie a nespravodlivosti zo strany Izraelčanov. A tak svet zostal ticho – dokonca Jásira Arafata podporoval. Ak by svet konal rázne, nemali by sme dnes túto situáciu a ešte mnohé ďalšie veci, ktoré prídu.

Namiesto toho sú teraz zabíjaní ľudia všetkých etnických skupín, nevinní občania plniaci si svoje bežné povinnosti. Samovražední útočníci zasahujú New York, Madrid, Londýn atď. Teraz moslimovia dokonca beštiálne vraždia moslimov. Jedného dňa vybuchli dve samovražedné bomby na preplnenej – najrušnejšej – autobusovej stanici v Bagdade, kde bolo zabitých viac ľudí. Ale najvýmimočnejšou bola ďalšia samovražedná bomba, odpálená – a zámerne načasovaná – pri vstupe na oddelenie rýchlej pomoci vo veľkej nemocnici v Bagdade, tak aby zabila zranených, ktorí prežili dve predchádzajúce bomby. To nazývam absolútnou beštiálnosťou! Všetko sa ako bumerang vrátilo pôvodcovi a trpí každý.

Bola to Pandorina skrinka, ktorú v 60-tych rokoch Arafat otvoril, a nikto nemal takú prezieravosť a rozpoznanie, aby tomu porozumel. Dnes nie je nikto pred touto hrozbou skutočne v bezpečí. Voľakedy to bol len Izrael. Už to neplatí. Čo bude nasledovať? V Žalme 122:6 nás žalmista vyzýva k modlitbe za pokoj pre Jeruzalem a dodáva: „Nech žijú bezpečne tí, čo ťa milujú.“ Pre kresťanskú cirkev je pravdaže prirodzené (keďže voľakedy sa v Jeruzaleme nič nedialo a Jeruzalem ani nebol hlavným mestom), že to vzťahuje – nie nesprávne – na duchovný Jeruzalem, ktorý je hore, ktorý je našou spoločnou matkou, a ktorým sa končí Biblia prekrásnou víziou o novom Jeruzaleme, zostupujúcom z neba, v ktorom je Božia sláva. A modlí sa za cirkev – za jej jednotu, budovanie, rast, čistotu a pod.

Ale, keď dal žalmista príkaz modliť sa za pokoj pre Jeruzalem, myslel samozrejme na *tento* Jeruzalem, pričom chápal jeho ústredný a rozhodujúci význam v Božom pláne pre národy. Výzvu modliť sa za Jeruzalem nám v skutočnosti povedal, aby sme sa modlili za naplnenie Božieho plánu pre národy. Vskutku, ak nebude pokoj v Jeruzaleme, nebude ani vo svete. Zaujímavé je, že sme prešli celé kolo. Znovu sme sa vrátili späť. Jeruzalem je dnes hlavné mesto štátu – sporné – stredobod konfliktu, debát, nenávisť, ohovárania a ešte všeličoho iného. Ale to, čo povedal žalmista, je stále pravdou. Pravdivejšie ako kedykoľvek – ak nie je pokoj v Jeruzaleme, nebude pokoj nikde inde. Ak sú samovražedné útoky v Jeruzaleme, samovražedné útoky budú aj vo svete, pretože, keď si Boh vyvolil židovský národ, vyvolil si ho, aby bol, ako sa hovorí v Numeri 23:9 – ľudom, ktorý býva osobitne, ktorý sa nepočíta k pohanom. Inými slovami, na tomto národe bolo niečo jedinečné. Nie preto, že by bol sám osebe jedinečný, bolo to kvôli Božiemu zámeru. On si ho vybral. A vybral si ho veľmi špeciálne, aby bol znamením a svedkom, či už negatívne alebo pozitívne, pre národy sveta. Je veľmi zaujímavé sledovať v dejinách, ako bol židovský národ týmto svedkom a znamením. Či negatívne alebo pozitívne; v exile alebo zhromaždený; zachovávaný podľa slova proroka Jeremiáša – „*Národy, čujte slovo Hospodinovo; zvestujte na ďalekých ostrovoch a vravte: Ten, ktorý rozptyľil Izrael, zhromaždí ho, bude ho strážiť ako pastier svoje stádo.*“

Mali by sme spomenúť aj ďalšiu úžasnú vec, a tou je toto krátke slovo – „*Nech žijú bezpečne tí, čo ťa milujú.*“ Niet pochýb, že tí, čo rozumejú Božiemu zámeru, ktorý je uchovaný, určený a prejavovaný v Jeruzaleme, budú mať úžitok, ak sú verní tomu, čo pochopili. Slovo, ktoré Boh povedal Abrahámovi – „*Žehnať budem tých, čo tebe žehnajú, preklájam toho, čo tebe zlorečí,*“ obsahuje a určuje trvalý princíp. Toto slovo nenachádzame len v Genesis 12:3, kde to môže byť podľa niektorých obmedzené na Abrahámovho syna Izáka a vnuka Jáкова. Napr. v Genesis 27:29 je to presne to, čo povedal Izák Jakobovi, keď mu dával požehnanie, ktoré mal pôvodne dostať Ézav. Tí, ktorí ťa žehnajú, budú požehnaní, a tí, ktorí ti zlorečia, budú prekliati. Ešte zaujímavejšie je, že v Numeri 24:9 sa hovorí: „*Kto ťa žehná, nech je požehnaný, kto ťa preklína, nech je prekliaty!*“ Toto sú prorocké slová Bileáma, keď bol najatý, aby preklial židovský národ a namiesto toho povedal: „*Nemôžem to urobiť, pretože ak ich Hospodin požehnal, ja im nemôžem zlorečiť.*“ A hovorí tu – „*Kto ťa žehná, nech je požehnaný, kto ťa preklína, nech je prekliaty!*“

Národy, ktoré ubližujú Izraelu, sami utrpia ujmu. Národy vrátane akejkolvek veľmoci, ktoré sa starajú do božského zámeru pre tento národ a krajinu, zistia, že sa im to vrátilo späť ako prekliatie. Prekliatie má rôzne podoby. To veru nie je dobrým znamením pre Európsku úniu, Spojené kráľovstvo, ba ani pre Spojené štáty.

Nebudem hovoriť viac o všeobecnej situácii vo svete. Ešte to nie je za nami – vojna proti teroru sa stupňuje. Vo vojne proti Iraku je zo dňa na deň viac násillia, hoci je v nej aj trochu nádeje. Podľa mojej mienky sa Irak rozpadne. Pokiaľ nebudú mať federáciu, vôbec nevidím prostriedky, ktorými by mohli udržať jednotu Iraku. Bolo to umelé zoskupenie úplne odlišných kmeňov. To je môj osobný názor. Myslím si, že pred nami sú veľmi tvrdé, ťažké, búrlivé mesiace. Ľutujem, že moje proroctvo je také jeremiášovské, ale treba povedať, že je vyslovená lož hovoriť o rozkveti, prosperite a o všetkých tých úžasných veciach, ktoré sa dejú, keď v skutočnosti čelíme Božiemu hnevu na nespravodlivosť, bezbožnosť a protirečenie Jeho zámeru a zmluvám, ktoré On uzavrel.

ODSUN

Predjme teraz k odsunu. Už som povedal, že v súčasnosti je Izrael smutný, zmätený a rozdelený národ a viem veľmi dobre pochopiť, prečo sú mnohí z vás v rozpakoch, keď človek ako Šaron – taký priekopník, ktorý mnohými spôsobmi plnil Boží zámer so židovským národom – sa teraz stal tým, kto tento národ ohovára, znevažuje a rozdeľuje. Musím povedať, že nemôže byť náhoda, že sa toto všetko udialo takmer v deň Tiša b'Av. Tiša b'Av – podľa židovského lunárneho kalendára 9. Áv – je pamätným dňom, v ktorom boli zničené chrámy. Jeden v časoch Nebúkadnecara v 6. stor. pr. Kr. a potom zase Títom v r. 70 po Kr. V ten istý dátum španielski Ferdinand a Izabela vyhnali Židov zo Španielska. V ten deň sa stalo množstvo ďalších vecí – menších, menej dôležitých. Podľa mňa je pozoruhodné, že teraz by mal byť tento dátum spájaný so zničením židovských osád v Gaze a v severnej Samárii. Ako to vyjadril jeden rabín – „Teraz si, Šaron, pridal ďalší dátum, ďalšiu udalosť k otrasným príbehom, ktoré sa v tento deň odohrali.“ Podľa môjho názoru, aj keď dátum bol posunutý tak, aby to nekolidovalo, bolo to neslýchané rozhodnutie, pretože išlo o rozdiel jedného dňa – 24 hodín. Musí to mať nejaký význam.

Dovoľte mi povedať niečo o vlastnom odsune. Mnohé z faktov preberám z Izraelského projektu

(národnej neziskovej organizácie, ktorá podáva presné informácie).

Odsun sa týkal 21 osád v Gaze a 4 v severnej Samárii, často nazývaných Západný breh, s celkovým obyvateľstvom v počte 9 000 ľudí, pozostávajúcim z 1 700 rodín.

V tejto oblasti bolo:

38 synagóg

42 denných stredísk

36 materských škôlok

7 základných škôl

3 stredné školy

1 cintorín v Guš Katif so 48 hrobmi

druhá najväčšia dojná črieda v Izraeli pozostávajúca z 800 kráv

166 aktívnych farmárov

1 zoologická záhrada so stovkami zvierat.

Zopár ďalších faktov:

Len v usadlostiach v Gaze bolo 10 000 ľudí zamestnaných v poľnohospodárstve, pričom 5 000 z týchto zamestnancov boli Palestínčania.

Každý rok boli z tejto oblasti vyvezené kvety a poľnohospodárske výrobky v hodnote 120 mil. USD.

60 % izraelského vývozu cherry paradajok dakedy pochádzalo z týchto osád.

Z nich pochádzalo 70 % izraelskej organickej výroby.

Z nich pochádzalo 60 % z Izraela vyvezených bylín.

Tieto osady zodpovedajú za 15 % celkového izraelského poľnohospodárskeho exportu.

Opustených bude musieť zostať 1 000 akrov (alebo 3 500 m²) skleníkov.

Izraelskú vládu to bude stáť 1,7 mld. USD.

Ďalšia skutočnosť, ktorá stojí za zmienku – Izrael sa stal prvou krajinou v modernej histórii, ktorá sa

vdáva územia získaného v obrannej vojne. Vo vojne, o ktorú sa nesnažil, ale bol k nej prinútený Sýriou, Egyptom a Jordánskom.

Samotný odsun sa stretol aj s odporom osadníkov. Ale nebolo to také zlé. Celé to prebehlo bez jediného výstrelu alebo krviprelievania v tomto slova zmysle. Došlo k niekoľkým zraneniam, bol tam skutočný odpor, no napriek tomu musíme povedať, že tak Izraelské obranné sily ako aj Izraelská polícia konali veľmi citlivo a šetrne, dokonca aj keď ich pofarbili a obsypali pieskom. Niekedy a nezriedka bolo vidno vojakov – mužov aj ženy – a policajtov, modliacich sa s tými, ktorí boli vyhostení, a často plačúcich. Okrem Jamitu je to predsa prvýkrát od nacistických čias, čo Židov vyhodili z ich domovov a synagóg – to znamená prvýkrát vôbec, čo Židia vyhostili Židov z domovov a synagóg.

Vysťahovalci tam zanechali domáce zvieratá – sliepky, zajacov, kravy, dokonca aj kozy. Prebehlo to tak rýchlo, že všetko bolo potrebné zanechať a starostlivosť o zvieratá museli ľudia obmedziť na zaopatie psíkov, mačiek, papagájov. Nechali tam aj oblečenie – dokonca sušiace sa na šnúrach – bicykle atď. Normálne sa takéto udalosti objavujú v totalitnom štáte, nie v demokracii. Ešte znepokojujúcejšie je to, že predseda vlády a aj ďalší víťali dobrý charakter a ušachtilosť týchto osadníkov. Keď si uvedomíte, že títo ľudia tam boli vďaka vládnej politike, vládou podporovaní a niekedy aj vládou dotovaní, a potom vyhostení a umiestení v hoteloch po celej krajine, takáto politika necháva človeka takmer bez slov. Všetky vily, domy a skleníky budú v nasledujúcich dňoch, pred odovzdaním tohto územia Palestínčanom, vyhodené do vzduchu.

Tlač, televízia aj rozhlas to nazvali „historickým“. Prípadne používajú ďalší termín – „historický okamžik“. Čo tým myslia? Koniec sionizmu? Nepochybne to vidia ako koniec biblickej myšlienky opätovného vlastníctva zaslúbenej zeme a povedali to veľavravne. Znovu a znovu počujeme komentátorov na CNN, SKY a BBC, ktorí o tom hovoria ako o konci jednej éry, o konci najväčšej izraelskej idey. Myslia tým samozrejme opätovné vlastníctvo zaslúbenej zeme. Arabi to celkom určite vnímajú ako historickú udalosť. Veria, že Izrael je na úteku, vyčerpaný neustálym a pokračujúcim násilím Hamasu, Džihádu, Brigády mučeníkov El Aksa a Hizballahu. Veria, že teraz sa ich nádej na likvidáciu Izraela naozaj plní a mnohí z nich nad tým jasajú.

Aké sú vyhliadky? Zo všetkých médií, od našej vlastnej vlády aj od mnohých ľavičiarov samozrejme počujeme, že teraz zostúpi na Blízky východ, na Izrael a obzvlášť na Palestínčanov pokoj. Predstava, že na celú túto oblasť zostúpi pokoj, je krajne absurdná. Je to klamstvo a udalosti, ktoré prídu, dokážu jeho nepravdivosť.

Hamas a Džihád už vyhlásili, že svoje operácie teraz presunú na Západný breh. V rozhovore, ktorý viedol celosaudskoarabský denník *Asharq Al-Awsat*, vychádzajúci v Londýne, s vodcom Hamasu Mahmudom Azaharom sa ho spýtali: „Bude Hamas po uskutočnení plánu odsunu pokračovať v odpore?“ A on odpovedal: „Neprevzeme Pásmo Gazy a nebudeme tam bývať v pokoji, kým sionistický nepriateľ väzni tisíce našich synov a okupuje Západný breh. Odpor sa musí presunúť na Západný breh, aby zrušil okupáciu.“ Znovu sa ho spýtali: „Bude Hamas po odsune pokračovať vo svojich operáciách v izraelských mestách?“ Najskôr povedal: „Tam nie sú žiadne izraelské mestá – toto by som chcel zdôrazniť – nie sú tam žiadne izraelské mestá, sú to osady.“ Znovu sa ho spýtali na obavu Izraelčanov, že Gaza sa po odsune môže stať *Hamaslandom* (krajinou Hamasu). „Nech

sa Izrael pomínie,“ odpovedal Mahmud Azahar. Ďalej sa ho spýtali: „Pripravili ste sa na zaujatie osád?“ Odpovedal: „Vstúpime do osád a nohami zhanobíme dôstojnosť Izraela. Postavíme sa na ruiny izraelských osád a povieme nášmu ľudu, že sme zvíťazili. To je bez debaty. Zaisťíme Pásmo Gazy a zabránime každému, kto by ju chcel znovu okupovať.“

Ahmed Kurája povedal: „Dnes Gaza, zajtra Západný breh a Jeruzalem.“ Po ňom urobil veľmi podobné vyhlásenie Mahmud Abbás, ktorý doplnil, že im musí byť vrátený nielen celý Západný breh so všetkými osadami – v súčasnosti stovky tisícok ľudí – ale im musí byť vrátený aj Jeruzalem. A ešte dodal: „Palestínski utečenci musia mať právo vrátiť sa do Izraela v pravom slova zmysle. Khaled Mashaal, zástupca vodcu Hamasu, povedal: „Toto je začiatok konca Izraela.“ Niet pochyb o tom, aká je atmosféra v celej palestínskej spoločnosti a vlastne aj v arabských krajinách okolo nás. V dôsledku toho boli vnútorne povzbudení a veria, že teraz vyhrajú oni.

Premiér (Ariel Šaron) povedal: „Odstránili sme zdroj neustáleho napätia medzi dvomi komunitami.“ Ja to považujem za zbožné pranie. Neverím, že odstránili zdroj konfliktu. Napätie bude pokračovať a ako povedal Netanjahu, „Gaza sa stane teroristickou základňou pre celú túto oblasť.“ Na druhej strane, ťažké je aj predstaviť si, ako vláda môže udržať mnohé usadlosti na Západnom brehu a samozrejme Jeruzalem. Ak sa o to budú snažiť, viem si predstaviť len oveľa väčšie a krutejšie násilie počas obnovenej *intifády* omnoho väčšej intenzity – dokonca vojny. Hamas, Džihád, Brigáda mučeníkov El Aksa, tí všetci začnú novú *intifádu*.

Veľmi pozorne by sme si mali všímať slová prezidenta Georga W. Busha, ktorý sa domáha „prepojenosti palestínskych území,“ ako to on nazýva. To znamená potrebu spojenia medzi Hebronom a Betlehemom na juhu; Ramalláhom a Nablusom na severe Západného brehu; a spojenia medzi Gazou a Západným brehom. Podľa niektorých zdrojov, nedávno Condoleezu Riceovú nadchlo, že izraelský minister obrany Šaul Mofaz sa vážne zaoberal myšlienkou pozemného spojenia medzi Gazou a Západným brehom. Ich rozhovor bol zrejme veľmi zapálený, keď Šaul Mofaz nastolil vážnu problematiku bezpečnosti, ktorú považoval za veľmi nebezpečnú.

Podstata tejto veci je jednoduchá: Gaza sa stane ohromnou teroristickou základňou, ozbrojí sa leteckou aj námornou cestou a potom tieto zbrane nejako prepašuje na Západný breh. Ak sa to stane, žiadne izraelské mesto nebude v bezpečí pred raketami a smrtiacim násilím. **Aká cena za to, že do tejto oblasti zostúpi pokoj!**

Ďalšia veľmi vážna okolnosť v celom tomto porovnávaní je pravda o Iráne. Človek musí pamätať na to, že Irán so Sýriou a Hizbullahom v Libanone tvoria triumvirát, ktorý berie energiu z nenávisťi tak Izraela ako USA a západných národov. Nepochybujem o tom, že Irán je odhodlaný dosiahnuť atómový prielom. Nanešťastie, kvôli tomu, že sa v Iraku nikdy nenašli zbrane hromadného ničenia, je teraz celá táto záležitosť zastretá. Ľudia sa nazdávajú: „No, budú sa teraz pokúšať o to isté v súvislosti s Iránom?“ Ale situácia v Iráne je úplne odlišná – tam sú podložené fakty. Aj Čína a Severná Kórea a obzvlášť Dr. Q. C. Han, tzv. otec pakistanskej atómovej bomby, sa podieľali na snahách umožniť Iránu dosiahnuť tento prielom. Ak v tom bude Irán úspešný, situácia vo svete – počúvajte ma dobre – sa **dramaticky** zmení a tie západné krajiny, ktoré udržiujú styk s Iránom a jednajú s ním v rukavičkách, to jedného dňa oľutujú. Vypomstí sa im to.

Musíme pamätať na to, že učenie ajatolláha Chomejního – „ajatolláh“ znamená „Božie prorocstvo“ alebo „Božie slovo“ – je pre Irán, jeho vládu a národnú politiku normou a základným princípom. Keď sa ho pýtali, ako mohol Izrael podľa predurčujúcej vôle *Alaha* založiť židovský štát na Blízkom východe, učil, že *Alah* dovolil vytvorenie Izraela ako trest za povrchnosť islamského ľudu, aby ich povzbudil k zasväteniu – aby sa stali *shahids*, to znamená mučeníkmi – učil, že keď sa stanú takými, *Alah* im dá moc zničiť Židov, oslobodiť Jeruzalem a ísť ďalej s tým, že zničenie Izraela použijú ako odrazový mostík na dobytie sveta, zvlášť USA. Izrael vždy nazýval „malým satanom“ a Spojené štáty „veľkým satanom“, a do dnešného dňa tzv. umiernení vrátane Rafsandžáního a Hatamiho (ich považujú za umiernených, najmä Hatamiho) ešte stále takto nazývajú Spojené štáty a Izrael. Hoci v islame sú rôzne vierovyznania, najmä šiizmus na jednej strane a sunizmus na druhej, keď príde na vec, často sa zjednotia. Argument, že vo vzájomnom vzťahu sú takými úhlavnými nepriateľmi, že sa nemôžu za žiadnych okolností zjednotiť je mylný a preukázať tieto fakty je veľmi jednoduché. Usama Bin Ladin považuje sám seba za žiaka ajatolláha Chomejního. Usama Bin Ladin bol Wahabi (t. j. Saud) z najradikálnejšej frakcie sunitského islamu. Usama sa považuje za žiaka ajatolláha Chomejního, ktorý je šiit. Irán je samozrejme šiitsky a celá vláda je šiitska. Al Khaida je sunitská. Po celý čas spolupracujú – nie je pravdou, že títo dvaja sa nemôžu zjednotiť v konaní.

Západný svet toto všetko ignoruje a vystavuje sa tým nebezpečenstvu. Niet pochýb, že mnohí moslimovia v západných krajinách – a obzvlášť v európskych národoch – sú slušní, pracovití ľudia, ktorí chcú v živote napredovať, budovať si rodiny v stabilnom a pokojnom prostredí. Ale v týchto spoločnostiach sa ukrývajú radikáli, tí, ktorí predstavujú pôvodný program vyložený v Koráne. Práve tieto jadrá radikálnych moslimov sú trójskym koňom európskej a britskej spoločnosti a ja si myslím, že aj americkej. Z nich pochádzajú tzv. samovražední útočníci, ktorí zanechávajú stopy smrti v toľkých západných krajinách. Je vyslovene hlúpe a nezodpovedné nerozpoznať túto jednoduchú pravdu. Islam – pôvodný islam; pravoverný islam; prvotný islam, akokoľvek ho nazvete alebo charakterizujete – nemôže prijať židovský štát na Blízkom východe a zároveň zostať verný sebe samému. Pre takýto islam je to nehanobnosť a popretie islamskej teológie.

Uznať Jeruzalem, čo aj len jeho časť, za židovské hlavné mesto, je prilievaním oleja na oheň. Nemôže dovoliť ani žiadnu zmenu statusu Chrámovej hory. V súčasnosti nie je dovolené sa tam modliť – ani len čítať Bibliu - ani Židom ani kresťanom. Aká cena za to, že na Blízky východ zostúpi pokoj! Na Chrámovej hore sú dve mešity: Omarova mešita stojí na mieste, kde stál voľakedy Boží dom, a to má predstavovať, že islam zvíťazil nad judaizmom. Mešita Al Aksa, ktorá je naozajstnou mešitou na južnej strane Chrámovej hory, je v skutočnosti z islamského pohľadu svätejšia ako Omarova mešita a stojí na mieste, kde sa v deň Letníc zrodila cirkev. Tie dve mešity sú pre radikálnych moslimov nesmierne dôležité a významné. Ak má byť islam verný islamu, v žiadnom prípade nemôže ustúpiť Židom alebo kresťanom (ktorých nazýva križiakmi). Izrael môže akceptovať pri rokovaniach len ako štádium v procese konečnej likvidácie a zániku.

Takisto je pravdou, že aby bol islam verný Koránu, jeho učeniu, nemôže sa vzdať jednoduchej skutočnosti, že musí dobyť celý svet, aby sa stal moslimským. Často počujeme, aký je islam mierumilovný, aj keď súčasná situácia vo svete to vôbec nenaznačuje. Moslimovia zabijajú všade – nielen nemoslimov, ale aj moslimov. Treba však poznať islamské učenie, že majú dom pokoja (*dar al salam*) a dom vojny (*dar al harb*). V dome pokoja sú všetci verní moslimovia. V dome vojny sa

nachádzame my ostatní a neverní, dokonca aj neverní moslimovia. Podstata tejto veci je jednoduchá: Obaja, ajatolláh Chomejní aj Usama Bin Ladin verili, že sme vstúpili do posledných dní a že sme v tej vojne, v ktorej budú zabíjať všetci, čo nie sú moslimovia alebo sa nimi odmietli stať. Či nevedome alebo vedome, rozumejúc alebo nerozumejúc, západné národy v záujme globalizácie uvádzajú islam do svojich národných spoločností a budú za to platiť.

Tie skryté, ale vo svete veľmi vplyvné osobnosti, ktoré vymysleli celosvetovú spoločnosť – mnohonárodnostnú, viacnárodnú, viackultúrnu, mnohonáboženskú – budú teraz musieť čeliť bolestivej pravde. Usilovali sa o oživenie a obnovenie Bábela (alebo Babylonu) a budú znášať dôsledky svojej nerozumnosti.

Je zaujímavé všimnúť si výraz „tajomstvo nepravosti“, ktorý je zaznamenaný v 2. Tes. 2. Nepravosť znamená odmietnuť, ignorovať alebo žiť bez zjavenia Boha a pravdy – v našom židovskom vyjadrení „bez Tóry“. Nie v zmysle pravidiel a zákonov, ale ako celé zjavenie charakteru, zámeru, mysle a srdca Božieho. Žiť bez neho, odmietnuť ho, je v Novej zmluve nazývané nepravosťou. Nie je to zločinnosť – nejaká zmes mafie, triády a iných zločineckých skupín. Je to život bez Božieho slova, nerozpoznanie princípov Božieho slova. Prečo by sa to malo nazývať „tajomstvo nepravosti“? Na tom, že ľudia chcú žiť bez Božieho slova – bez Jeho zjavenia - nie je predsa nič tajomné. Čo je na tom teda tajomné? Znamená to jednoducho, že pôvodca tejto nepravosti – ten, kto ju riadi, zdroj a sila, ktorá je za tým, nie je ľudská, ale duchovná a neviditeľná. Je to ten, ktorý sa volá satan, v Biblii opísaný rôzne ako zvodca, starý had, veľký drak. Všetko to má do činenia s jeho posledným pokusom podmaniť si svet a všetko, čo je v ňom. Privlastniť si národy. Nepodarí sa mu to a kráľovstvo sveta sa stane kráľovstvom nášho Pána a Jeho Pomazaného a kraľovať bude na veky vekov (Zj. 11:15). Potom sa dokoná tajomstvo Božie podľa radostnej správy – evanjelia – ako zvestoval svojim služobníkom, prorokom (Zj. 10:7).

Prežije Ariel Šaron tento čin úplného odsunu z Gazy, ktorý úspešne zrealizoval, a pri ktorom urobil Gazu *Judenrein* (zbavenú Židov)? Podľa môjho názoru nie. V strane Likud je neporiadok, Strana práce môže ľahko odísť z koalíciej vlády, tak ako sa už vyjadrila, že odíde, keď sa dokončí odsun. V nedávnom prieskume v uliciach Tel Avivu, ktorý robila CNN, ani jedna opýtaná osoba (ani tí, ktorí podporujú Šaronovu politiku odsunu) neverila, že politicky prežije. Ja mám rovnaký pocit. Verím tomu, že radovi voliči v izraelskej verejnosti boli hlboko znepokojení tým, čo videli. Naša televízia vysielala takmer sústavne spravodajstvo o celej tejto veci a myslím si, že vidieť to, čo sa stalo, je (aj pre sekulárnych ľudí, skutočných ľavičiarov a tých, ktorí z rôznych príčin veria, že sme nemali byť v Gaze) niečo hlboko poburujúce.

Čo je veľmi zaujímavé na našich ľuďoch – myslím si, že majú hlbokú duchovnú intuíciu. Neviem to inak vyjadriť. Aj keď sme stratení, aj keď sme neposlušní, máme určitú hlbokú duchovnú intuíciu, čo je správne a čo je nesprávne, a myslím si, že mnohí ľudia v izraelskej verejnosti sú hlboko pohnutí tým, čo sa stalo – k slzám! Ba čo viac, myslím si, že majú v tejto veci pocit temnoty. Nie je to správne. Napriek tomu, že to budú obhajovať (teraz hovoria, že sa musí začať uzdravujúci proces – mohli by ste povedať, že byť zraneným sa národu páči!), je teraz veľmi ľahké povedať, že sa musí začať uzdravujúci proces – že nastala nová éra. Aká nová éra? Je hrozné, že to musím povedať, ale vidím, že to budú len rakety, násilie a problémy. Môže to Ariel Šaron prežiť? Nemyslím si to. Dlhé roky som Šarona podporoval a ctím som si jeho často skresľovaný charakter. Keď bol víťazne zvolený, povedal som, že má na to, aby bol Churchillom Izraela. Ale nemôžem povedať, že aj dnes

to takto cítim, potom, čo som bol svedkom toho, čo sa stalo a som z celej veci zmätený.

Tak ako to ja vidím, odsun z Gazy bol **obrovská** (a toto slovo používam po zrelom uvážení) a katastrofálna chyba. Zranenie spôsobené Izraelu sa bude liečiť roky. Ako dôsledok prinieslo iba rozdelenie, zmätok a demoralizáciu. To, že Spojené štáty, Spojené kráľovstvo, Európska únia a Spojené národy, tí všetci sa na Izrael kvôli tejto operácii, **operácii, ktorú by málokto z nich dovolil vykonať u seba a vo svojich vlastných národoch**, s úľubou pozerajú na Izrael, neznamená absolútne nič! Za pár mesiacov sa vrátia k svojmu bežnému negatívne pohľadu na nás a opäť budú podporovať všetko, čo nás oslabí, dokonca aj to, čo ohrozuje naše vlastné prežitie. Nepochybujem o tom, že raz, keď ich priazeň bude trvať dostatočne dlho, začnú agitovať za náš úplný odsun zo Západného brehu a za odsun z Jeruzalema. Nepochybujem, že vyťahnu svoju starú požiadavku, aby sa Jeruzalem stal medzinárodným mestom.

Čokoľvek viedlo Šarona k tomuto nešťastnému, ba katastrofálnemu bodu v moderných izraelských dejinách – fámy, ktoré môžem povedať, že na Blízkom východe nikdy nechýbajú, naznačujú korupciu (menujú niekoľko vysokých úradníkov Šaronovej administratívy, ktorí sa na odsune finančne obohatia). Spomínaný je napríklad Ejal Giladi, oficiálny koordinátor Štátnej polície, ktorý mal dozeráť nad celým odsunom až do jeho úplnej realizácie. Ďalej Dov Weisglass, ktorého väčšina zasvätených považuje za skutočného architekta tejto tzv. politiky odsunu. Tvrdí sa, že obe tieto osoby majú pochybné spojenia s určitými ľuďmi zainteresovanými v kasinách na palestínskych územiach ako Cyril Kern Samuel Flatto-Šaron (ktorého hľadali Francúzi, pretože bol usvedčený z niekoľko-ročnej sprenevery v dvoch krajinách, ale utiekol do Izraela pod zákon, ktorý poskytuje Židom v Izraeli ochranu) a Martin Schlaff, rakúsky finančník. Môže to byť pravda? Asi to nebude vierohodné, faktom však je, že poslední traja menovaní páni majú na palestínskych územiach veľké investície a právna firma Dova Weisglassa naozaj pracovala v prospech Jásira Arafata a Jibrila Rajouba – oboch palestínskych vodcov – na ich investíciách a finančných záujmoch. Ak je toto pravda, modlím sa (a vyzývam aj vás všetkých, aby ste sa v modlitbe ku mne pripojili), aby sa to všetko dostalo na verejnosť. Aby to neboli len reči, ale aby bolo úplne dokázané, čo je pravda, skrývajúca sa za touto vecou – nech sú už tieto fakty akokoľvek šokujúce.

Potom je tu aj omnoho vierohodnejšia myšlienka, že celá táto stratégia odsunu, hoci ju navrhol Šaron, je v podstate americkou myšlienkou. Na otázku vrchného rabína Haify Šaara Jašuva Cohena, prečo sa Šaron nechal viesť takouto stratégiou ústupu v Gaze a v severnej Samárii, Ariel Šaron povedal: „Ministerstvo zahraničia USA odo mňa požaduje, aby som to urobil a ja to musím urobiť.“ Ministerstvo zahraničia Spojených štátov vyjadrilo viac ako jasne, že chce, aby do 15. augusta boli všetci Židia z Gazy preč. Ťažko môžem uveriť, že by nejaký národ mohol požadovať, aby z nejakej inej krajiny odišli všetci Židia, ale toto sa práve stalo. Danny Ajalon, izraelský veľvyslanec v Spojených štátoch jasne vyjadril, že stratégia odsunu bola časťou celkovej izraelsko-americkej dohody. Do akej miery sa musel Omri Šaron zúčastniť týchto stávkových obchodov, momentálne nevieme.

Uvidíme, či pravda nakoniec vyjde na svetlo, ale dovoľte mi v tejto téme pokračovať. Benjamin Netanjahu ako aj Natan Šaransky si myslia, že je to niečo, čo je Izraelu vnútené Amerikou. Už keď Netanjahu rezignoval, naznačil, že súčasná politika izraelskej vlády je výstrahou pre bezpečnosť Spojených štátov a väčšiny západných krajín. Súhlasím. Pretože to, čo robí súčasná politika

Ameriky a Spojeného kráľovstva, oslabuje a demoralizuje Izrael do tej miery, že v nasledujúcich dňoch budú za to trpieť. Šaransky sa svojim nenapodobiteľným spôsobom opýtal, prečo Spojené štáty a jeho spojenci majú také nadšenie podporovať vytvorenie ďalšieho antidemokratického, antiamerického, antizápadného islamského štátu na Blízkom východe. Má americká administratíva nejakú predstavu, do čoho ide?

Niet pochyb o tom, že prezident Bush je naozaj znovuzrodený veriaci človek, a že Condoleezza Ricová, dcéra kresťanského pastora, má vieru. Postavili sa odvážne za kresťanské hodnoty a princípy, napr. čo sa týka potratu, eutanázie a manželstiev rovnakého pohlavia. Ale uvedomujú si, že rozdelením zasľúbenej zeme rozdeľujú krajinu, ktorú sám Boh prideliť konkrétnemu národu? Rozdeliť to, čo On dáva v celistvosti a čo slávnostne daroval „Večnou zmluvou“ alebo dohodou, ako to On nazýva, znamená priamo viesť národ do konfliktu so Všemohúcim. Je zaujímavé, že v 1. M. 17 sa nehovorí len o večnej zmluve, ale aj o kanaanskej zemi ako o večnom vlastníctve. Večné predsa znamená večné, aký by bol v opačnom prípade význam jazyka? Ak je dočasné, prečo nie je nazvané dočasným? Ak je trvajúce, nech sa nazýva trvajúcim, aj tak to však ešte môže mať limit – hoci teraz ešte stále žijeme v čase. Ale večné alebo nekončiacie, to v ľudskom jazyku znamená jednoducho niečo, čo nemožno odvolať, zrušiť, uložiť ad acta alebo odložiť. Dôsledky zasahovania do tejto záležitosti pocíti krajina i tento národ, pretože je jedinečný - viem, že mnoho ľudí povie, že je to rozprávka, o čom to hovorí? – ale skutočnosť je taká, že Boh si vybral tento národ na svedectvo národom. Cirkev je svedectvom v neviditeľnom svete – kniežatstvám a mocnostiam, ale tento ľud si On vyvolil. Vyzerá ako akýkoľvek iný národ. Aj v ňom sú zločiny, nemorálnosť, nedostatky aj dobré stránky, tak ako aj v iných národoch – ale tento ľud si Boh vyvolil za znamenie. Jedným zo znamení je krajina. Je zaujímavé, že Boh o tejto krajine hovorí vo svojom slove 13-krát ako o „Jeho“ zemi alebo „mojej“ zemi a v Joelovi 4:2 hovorí dokonca o súde národov, „pretože si rozdelili moju krajinu“.

Hovorím to preto, že to považujem za **nesmierne** dôležité. Postavia sa naozaj Spojené štáty – vedenie Spojených štátov sa ide postaviť – do konfliktu so samým Bohom, so samotným Všemohúcim? Tak ako to urobila Britská ríša v r. 1945. Možno nevedome, neviem, alebo úmyselne, postavili sa proti Všemohúcemu. Možno si mysleli: „Kto sú napokon títo ľudia – je to len zvyšok z holokaustu. Je to množstvo úplne obyčajných ľudí, nie sú ničím zvláštni a aj tak je to už všetko minulosť, cirkev zaujala miesto tohto ľudu, Boh týchto ľudí odmietol, pretože oni odmietli Ježiša.“ Toto je, myslím si, bežná myšlienka, ktorá v tzv. kresťanských krajinách presiakla celú spoločnosť. K tomu môžem povedať len toľko, že ide o niečo nesmierne dôležité. Ľudia si často myslia, že bláznivo rád hovorím o tejto krajine ako o niečom veľmi dôležitom. Ale skutočnosť je taká, že sa to týka zmluvy, ktorú sám Boh uzavrel s otcami, a pre tých, ktorí sa chcú o tom so mnou hádať, je v Novej zmluve jeden text v liste Rímskym – najlepšom výklade evanjelia v Biblii – kde sa v R 11:28 hovorí: „...podľa vyvolenia sú milovaní – pre otcov“. Vracia sa to priamo k tej zmluve, ktorú uzavrel Boh. Ak je to všetko pravda, je to pre Spojené štáty zlým znamením. A išiel by som ešte ďalej – k predpovedi, že Spojené štáty padnú zo svojej pozície veľmoci s veľmi katastrofálnymi dôsledkami pre slobodný svet ako aj pre prácu evanjelia.

Niektorí ma vysmiejú, zosmiešnia, čo hovorím, ale čas ukáže. Boh je absolútne spravodlivý, pravdivý a verný zmluvám, ktoré robí. Čo k tomu všetkému môžeme povedať? „Kde je tvoj Boh?“ Koľko sa toho napočúvame od redaktorov, moderátorov a rôznych osobností televízie. Koľko sa toho

napočúvame medzi niektorými našimi vlastnými ľavičiarmi. Koľko sa toho napočúvame na celom svete, najmä od Arabov. „Kde je ich Boh?“ Zrejme potrebujú spoznať *Alaha*, nie Boha Abraháma, Izáka a Jákoba. „Kde je?“ Všetci sa modlia, všetci plačú, všetci volajú na Boha. Prešli kibucmi, osadami, dookola so zvitkami Tóry a Boh sa stále nezjavil. To isté hovorili ľudia o holokauste – „Kde bol Boh?“ Ale z holokaustu sa zrodil Izrael. A nejakým spôsobom z tejto tragédie, spáchanej našimi vlastnými ľuďmi na našom vlastnom národe, povstane niečo, čo bude mať trvalú a večnú hodnotu. „Kde je tvoj Boh?“ Zdá sa, že v súčasnosti je úplne skrytý, ale keď nakoniec povstane a prejavi svoju prítomnosť, Jeho nepriatelia sa stratia. A keď povstane kvôli súčasnému stavu Izraela, bude to vedieť celý svet. Tento boj nie je náš – je Jeho. Musíme si dávať pozor, aby sme nebrali na seba príliš veľké bremeno. V tejto veci je vláda predsa len na Jeho pleciach. Ďalšia cesta môže byť ťažká, nebezpečná a v súčasnosti plná trápenia, ale my môžeme byť viac ako víťazi v a skrze Neho, ktorý nás miluje. Modlite sa teda za pokoj Jeruzalema, „*nech žijú bezpečne tí, čo ho milujú*“.

Lance Lambert

MÚR MODLITEB

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teda, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Október 2005/ Tišri 5765

„Počuj, ó Bože, moje kvílenie, pozoruj moju modlitbu. K Tebe volám od konca zeme v sklúčenosti srdca; vyved' ma na skalú, ktorá je pre mňa privysoká.“ (Žalm 61:2,3)

NÁSLEDKY VYSTAHOVANIA

„Len Veľká kríza ukáže, čo v nás je.“ (Oswald Chambers).

Guš Katif (v židovskej Gaze) už neexistuje, ale ľudia z Guš Katif žijú! Am Guš Katif čai!

Väčšina obyvateľov čakala až do poslednej chvíle – čakali na zázrak, ktorý nikdy neprišiel. Potom odišli s modlitbami a slzami v očiach. Veľa mužov a žien z Izraelských obranných síl (IDF) sa modlilo a nariekalo spolu s odchádzajúcim ľudom...objímali ich a ospravedlňovali sa za to, čo museli urobiť.

Tisíce Izraelčanov si vyhrnulo rukávy a robia všetko možné pre to, aby mali títo „evakuovaní“ dôstojný život. Vláda a hlavne vodcovia miestnych komunit poskytujú dočasné priestrešky, jedlo a každodenné nevyhnutnosti. So všetkými týmito pomocnými rukami, súcitnými srdcami a dobrou vôľou, sa občas stanú zlyhania, chyby a vyskytne sa aj bezohľadnosť. Potrebujeme milosť preveľkú.

IDF odovzdala Guš Katif Palestínskej samospráve (PS) 11. septembra. PS v poslednej chvíli bojkotovala odovzdávajúcu slávnosť, pretože Izrael nezničil svoje synagógy. Na tejto slávnosti hovoril veliteľ IDF svojim jednotkám, pričom ich chválil za ich službu. Mŕtvym bola vzdaná česť a modlilo sa za zranených. Izraelskú vlajku siahli a poskladali. Brána do vchodu na miesto, ktoré kedysi bolo Guš Katif, bola zatvorená a zamknutá. (JPost, 11. september).

Egypt rozvinul rady svojich 750 policajtov zaručujúcich bezpečnosť na svojej strane hraníc, aby zabránili pašovaniu zbraní.

- **Modlite sa**, aby si Pán použil túto evakuáciu Židov z Gazy ako rozhodujúci moment, kedy sa tento národ opäť navráti k Nemu.

„Pod'ťe, vráťme sa k Hospodinovi. On nás roztrhal, On nás aj uzdraví. On nás zbil, On nás aj obviaže. O dva dni nás oživí, na tretí deň dá nám povstať, aby sme žili pred Ním.“ (Hozeáš 6:1,2)

KOMUNITY SA POZERAJÚ DO BUDÚCNOSTI

„Predlžované očakávanie spôsobuje v srdci bôľ, ale splnená túžba je stromom života.“ (Príslovia 13:12)

- **Modlite sa**, aby nie len niektoré ale všetky komunity videli víziu, ktorú Pán zaslúbil, a to,

že rozptýlení sa navrátia do zaslúbenej krajiny, budú stavať a pestovať plody.

Udi Zinar, bývalý asistent starostu Nekarimu, jednej z komunit, ktorá má zostať pokope, povedal: „Niektorí ľudia sú smutní a nahnevaní, ale my sme v dobrej nálade, zostávame jednou komunitou a sme pripravení na našu ďalšiu misiu... Len tak jednoducho nesplyneme s Izraelom.“ (*Arutz Ševa*, 31. august). Vodca ďalšej komunity, ktorá chce zostať pokope, povedal: „Máme záujem...stať sa priekopníkmi Nagevu 2005.“ (*JPost*, 25. august).

Z evakuovaných komunit bolo vykorenených 1 100 stromov, ktoré potom boli presadené do lesa Židovského národného fondu. (*JPost*, 7. september).

6 000 dobrovoľníkov prišlo zložiť skleníky a presadiť nové rastliny. 500 dojných kráv bolo premiestnených a boli nanovo postavené mliekarny. Dve veľmi veľké hydinárne boli zložené a premiestnené. „Jeden muž mal 100 výhonkov datľovníkov pred svojím domom a odmietal sa zo svojho domu pohnúť, napriek tomu, že prišli buldozéry. Povedal, že nevyjde, pokiaľ nebudú jeho malé stromčeky v bezpečí. Tak sme (dobrovoľníci sekulárneho Hnutia za zjednotený Kibuc) prišli okolo 2:00 hod ráno a premiestnili sme všetky stromčeky...O 2:30 hod bol jeho dom zbúraný.“ (*Arutz Ševa*, 6. september). Náboženská aj sekulárna mládež sa spojila v úsilí opäť postaviť skleníky na rôznych poliach v južnom kibutsku. (*Arutz Ševa*, 13. september).

- **Volajte na Hospodina**, aby dával odvalu tým, ktorí ho milujú a ktorí milujú jeho zaslúbenú krajinu. Nech mu naďalej dôverujú a ďakujú mu za jeho vyšší zámer.

„Pomôž mi, Hospodine, Bože môj! Zachráň ma podľa svojej milosti; nech sa dozvedia, že to Tvoja ruka, že si to Ty urobil, Hospodine. Oni nech preklínajú - Ty však požehnávaj! Ak povstanú, nech sa zahanbia, a služobník Tvoj nech sa raduje.“ (Žalm 109:26-28)

BUDÚCNOSŤ PALESTÍNY

- **Volajte na Pána** a pripomeňte mu, že povedal, že nedá svojej slávy nikomu inému. **„Povstaň, Bože, rozrieš svoj spor, rozpomeň sa, ako Ťa blázon potupuje celý deň! Nezabudni na hlas svojich protivníkov, na hučanie svojich odporcov, čo sa stále dvíha.“** (Žalm 74:22-23)

Anarchia na hraničnom priechode Rafiah: Tisíce Palestínčanov ilegálne prešli hranice z Gazy do Egypta v priebehu 48 hodín po odchode Izraela z oblasti Guš Katif. Veľké zásoby zbraní, munície a tony drog sa prepašovali do Gazy. Poradca Národnej bezpečnosti PS, Jibril Rajoub, vinil Izrael za momentálnu anarchiu na hraničnom priechode v Rafiah. „Izrael je zodpovedný za chaos na hraničnom priechode, pretože sa vysťahoval neorganizovane a spôsobom, ktorý nám neposkytoval priestor na kontrolu situácie,“ povedal. (*JPost*, 13. september).

Zmarené pracovné príležitosti: Pre tých Palestínčanov, ktorí pracovali v skleníkoch v Guš Katife a tí, ktorí prekročili hranicu, aby mohli pracovať v Izraeli, vyzerá budúcnosť veľmi blede. Zatiaľ jediná vec, ktorá pre nich bola vykonaná, je ešte väčšia anarchia a chaos. Okolo 3 000-4 000 skleníkov bolo nedávno zakúpených súkromnou spoločnosťou, ktorá vyzbierala 14 miliónov dolárov za účelom vrátiť ich späť Palestínčanom, aby mohli mať prácu a pomohlo im to s ich ekonomikou. Avšak, hordy Palestínčanov, ktorí lúpili, premohli stovky policajtov, ktorí sa snažili ochrániť skleníky. „Berú

plastové tabule, berú hadice, berú všetko, na čo položia ruky,“ povedal palestínsky policajt.

Starosta Kan Junis si išiel obzrieť chaos v Neveh Dekalime a priznal, že to nebude jednoduché. „V minulosti sme sa sťažovali na to, že nemôžeme pracovať. Teraz musíme robiť všetko pre to, aby sme skultivovali pôdu bez toho, aby sme sa vyhovárali na Izrael alebo usadlosti.“ (JPost, 13. september).

Pálenie synagóg: Palestínska samospráva a Hamas podporovali rozhodnutie zničiť synagógy, ktoré ešte zostali stáť, pričom hovorili, že nechcú dať Židom výhovorku k tomu, aby sa chceli niekedy do tejto oblasti vrátiť. (JPost, 12. september).

Viac teroru? Muhammed Hijazi, veliteľ jednej zo sesterských domobrán Fatahu, povedal, že jeho muži pripravujú samovražedné útoky v Tel Avive, Jeruzaleme a Beršebe. „Gaza je súčasťou historickej Palestíny. Nezložíme svoje zbrane, pokiaľ budú Jeruzalem a Západný breh okupované.“ Islamský Džihad prehásil: „Dnes sme začali pochod na Jeruzalem a na celú Palestínu.“ (JPost, 12. september).

- **Vzdávajte vďaku** Pánovi a chváľte ho za to, že nám dal svoje Slovo, aby nám uistil srdcia svojou vernosťou.

„Aké veľké sú Tvoje skutky, Hospodine, prehlboké sú Tvoje myšlienky! Nerozumný človek to nechápe, blázon to nepochopí. Keď bezbožníci rašia ako bylina a prekvitajú všetci páchatelia neprávnosti, to preto, aby boli naveky vyhladení.“ (Žalm 92:5-7)

LIEČENIE RÁN Z MINULOSTI VOJAKOV KVÔLI BUDÚCNOSTI

- **Prihovárajte sa** za tých, ktorých srdcia sú zranené, aby poznali dobrotu a láskavosť Božiu a mohli tak byť uzdravení.

„No vám, ktorí sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spásy a uzdravenie pod jeho krídlami. Potom vyjdete, budete poskakovať ako tel'ce zo stajne a rozšľapete bezbožných, lebo oni sa stanú popolom pod chodidlami vašich nôh v ten deň, ktorý ja chystám - vraví Hospodin mocností.“ (Malachiáš 3:20-21)

Niektorí vojaci z IDF, ktorí sa podieľali na evakuácii, vyjadrili túžbu hovoriť s tými, ktorých vyhnali z ich domovov.

Jochaj Greenglick zo Šila, ktorý bol v Neveh Dekalime počas vysťahovania, bol zranený, keď vojaci vykopli sklenené dvere. Rozprával sa asi so 40 príslušníkmi armády a povedal im, že dúfa, že budú ochotní hovoriť s týmito ľuďmi po skončení evakuácie. Dal im svoje telefónne číslo. Jeden vojak, ktorý nehovoril len sám za seba, zavolať a chcel sa rozprávať. „Nie je to akoby som... ospravedlňoval to, čo urobil,“ vysvetľuje Greenglick: „Ale je to skôr pochopenie toho, že náš národ bude naďalej žiť spolu a je pravdepodobné, že aj v budúcnosti budeme zažívať podobné problémy.“ Ďalšiemu mužovi z Neveh Dekalimu zatelefonovali dvaja vojaci, z ktorých jeden povedal, že je mu ľúto toho, čo sa stalo a spýtal sa, ako môže pomôcť. Tento muž však povedal, že im odmieta odpustiť, pretože teraz je bez domova. Nechcel sa rozprávať s nikým, kto mal oblečenú vojenskú uniformu. Príslušník pohraničnej stráže, ktorý musel vysťahovať manželov z ich domu v Homeši,

im zatelefonoval, aby sa dozvedel, ako sa majú. Rozprával im o tom, ako sa s ním jeho desaťročný synovec odmieta rozprávať a o tom, ako sa on sám rozplakal v strede kидуšu (požehnanie sabatného jedla). Taktiež spomenul, že niektorí jeho vojaci požiadali o poradenstvo ohľadom emócií.

Vojačka napísala list rodine z Ganej Talu. „Od tejto udalosti som chodila s veľmi ťažkým bremenom depresie. Je mi ľúto celého procesu evakuácie a je mi ľúto, že som tam musela stáť proti Vám a zdržiavať svoje slzy, aj keď som sa cítila úplne ako jedna z Vás. Je mi ľúto za všetku biedu a trápenie, ktoré to spôsobilo Vám a iným rodinám vo Vašej nádhерnej komunite...“ (Arutz Ševa, 15. september).

- **Hovorte** Božie Slovo všetkým, ktorých máte na srdci aby prijali vyliečenie a spasenie.

„Uzdrav ma, Hospodine, a budem uzdravený, zachráň ma, a budem zachránený, lebo Ty si moja chvála.“ (Jeremiáš 17:14)

V Mesiášovi,
Carolyn Jacobsonová

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

November 2005/ Chešvan 5765

„Počujte slová tejto zmluvy! A ty ich povedz mužom Júdu a obyvateľom Jeruzalema. Povedz im: Takto vraví Hospodin, Boh Izraela: Prekliaty človek, ktorý neposlúcha slová tejto zmluvy, čo som dal ako príkaz vašim otcom, keď som ich vyviedol z Egypta, zo železnej pece slovami: Počúvajte môj hlas a robte všetko ako vám prikazujem, a budete mojím ľudom a ja budem vašim Bohom, aby som splnil prísahu, ktorú som dal vašim otcom, že im dám krajinu oplývajúcu mliekom a medom, ako je to dnes.“ (Jeremiáš 11:2-5)

VIAC-MENEJ TO ISTÉ - TERORIZMUS

Šestnásteho októbra zaútočili teroristi pochádzajúci z územia Judey a Samárie, ktoré je teraz kontrolované Palestínskou Autoritou, na stopárov na ceste číslo 60 v Guš Ecione blízko Jeruzalema. Teroristi najskôr počkali, kým si stopári našli vhodné miesto a potom idúc okolo v aute, začali strieľať na týchto ľudí čakajúcich na zvezenie. Dve mladé ženy a jeden chlapec boli pri útoku zabití a päť ďalších bolo zranených. Jedna zo zabitých žien bola čerstvo vydatá Matat Rosenfield Adler a druhá bola jej sesternica Kinneret Mandel z Karmelu. Obe mali len niečo po dvadsiatke. Matat bola vydatá tri mesiace. Oz Jisrael Meir, ten zavraždený chlapec, mal štrnásť.

K útoku sa prihlásila brigáda Al Aksa, teroristická skupina spájaná s Mahmoudovou Abbasovou vládnuou stranou Fatah. Šaul Goldstein, ktorý stojí na čele mestskej rady mesta Guš Ecion, vyhlásil, že dôvodom útokov je nedávno vydané oprávnenie, ktoré umožňuje Palestínčanom cestovať po Izraelských cestách. Teroristi potom môžu tieto cesty využívať na útek po vraždení Židov.

Len nedávno odstránili Izraelské bezpečnostné sily cestné zábrany z ciest ako je aj cesta číslo 60 – kde sa odohral útok – a to aj napriek mnohým varovaniám, že takéto jednostranné

stiahnutie Izraela z Pásma Gazy bude viesť len k intenzívnejším teroristickým útokom v Judei a Samárii. (*Aruc Ševa*, 17.10.)

Pri podobnom útoku pri meste Eli severne od Jeruzalema bol zranený jeden Izraelčan.

Ako odpoveď na útoky boli kontrolné stanice opäť rozmiestnené a súkromné palestínske vozidlá majú zákaz pohybovať sa po hlavných cestách. Mestá na Západnom brehu, ktoré sú obsadené Palestínskou Autoritou sú znovu podrobne monitorované. Jednania s Palestínskou Autoritou sú v tomto čase prerušené.

Člen Knessetu Efi Eitam vyjadril pochybnosti, že obmedzenia uvalené na Palestínsku Autoritu budú mať dlhé trvanie. Taktiež predpovedá, že palestínsky teroristi porušia súčasný pokoj v Gaze, ak sa Západnému brehu nedostane rovnakých oprávnení aké sú v Gaze. (*Aruc Ševa*, 17.10.)

Osemnásteho októbra, pár dní po strelbe, sa na ceste medzi mestami Guš Ecion a Hebron odohral útok zápalnou bombou. Nikto nebol zranený.

- **Modlite sa** k Bohu slovami písma uvedeného vyššie a pripomínajte Mu Jeho zmluvu s Jeho ľuďom týkajúcu sa ich zeme.
- **Modlite sa** tiež, aby Boh ukázal stratenej ovci Izraelu, ako Mu byť poslušným a plniť Jeho prikázania.

DETI – TERORISTI

„I ten, čo ospravedľuje vinného, i ten, čo odsudzuje nevinného, obaja sú odporní Hospodinovi.“ (Príslovia 17:15, Biblia)

- **Modlite sa** a **pripomínajte** Pánovi toto príslovie. **Proste Ho**, aby hovoril k srdciam tých, ktorí odsudzujú nevinných, zatiaľ čo tí, ktorí prelievajú nevinnú krv, sú ospravedľovaní.

Jedenásteho októbra polícia zadržala štrnásťročného chlapca, ktorý bol podozrivý z plánovania samovražedného útoku na Izrael. Chlapec povedal, že ho skupina Tanzim donútila, aby pred kamerou prečítal svoj plán, zatiaľ čo v ruke držal zbraň a Korán. Izraelský hovorca povedal, že pracovník palestínskej tajnej služby GIO - Jamal Karnávi dotlačil skupinu k tomu, aby chlapca nútila k spolupráci. (*JPost*, 12.10.)

Terorista patriaci k Tanzimu, Rabi'ah Abu Alil, sa po prvýkrát pokúsil chlapca zapojiť, keď sa s jeho otcom pohádal kvôli peniazom. Chlapec odmietol, a tak ho odvedli do cudzieho bytu, kde neskôr prosil, aby smel ísť domov. Vyhrážali sa mu, že ho zabijú a po tom všetkom vyhlásili na verejnosti, že spolupracuje s Izraelskou armádou. Teroristi tak chlapca dotlačili do takmer nepredstaviteľnej situácie.

Podľa Izraelských bezpečnostných síl, prípady, ako je tento, vôbec nie sú ojedinelé. Od začiatku roku 2005 dramaticky vzrástol počet nezletilých, ktorí boli rôznymi organizáciami zatiahnutí do tejto teroristickej vojny. (*Aruc Ševa*, 14.10.)

- **Modlite sa** za deti, ktoré teroristi vraždia a využívajú ako figúrky.

PALESTÍNSKA AUTORITA A TEROR

- **Modlite sa**, aby bol Boží ľud potešovaný, skutočne videl svojho Boha a uvedomil si, že On nedovolí, aby bol Jeho ľud naveky terorizovaný.

„Potešujte, potešujte môj ľud, vraví Boh váš. Hovorte k srdcu Jeruzalema a privolávajte mu, že sa skončila jeho otrocká služba, zmierená je jeho vina, že dostal z rúk Hospodina dvojnásobne za všetky svoje hriechy.“ (Izaiáš 40:1-2, Biblia)

Palestínska Samospráva vyhlásila, že nemá v úmysle odzbrojovať teroristické skupiny. Od žiadnej zo skupín sa nevyžaduje odovzdanie zbraní; žiadajú ich len, aby zbrane nepoužívali na uliciach a na terorizmus zameraný voči Palestínskej Autorite či civilistom. (JPost, 18.10.)

Deň pred spomínaným útokom na stopárov vyhlásila Palestínska Samospráva, že sa podarilo zabrániť sedemnástim útokom a bolo pri tom zadržaných niekoľko zbraní. Podľa ministra vnútra Nassere Jusefa, Palestínska Samospráva experimentuje s novým prístupom. Najskôr vyrazia proti teroristickým skupinám a potom sa siahnu, aby pozorovali výsledok. Nové rozhodnutia prichádzajú každý deň, ale nedokážu bojovať dlhodobjší zápas za odzbrojenie militantných skupín. Na Západnom brehu bolo Palestínskou Samosprávou uväznených viacero drogových dilerov, ktorí sú spájaní s Hamasom. (JPost, 17.10.)

Teroristická skupina Brigáda Martýrov Al-Aksa, ktorá je spájaná s Palestínskou Samosprávou, nedávno prisahala, že bude pokračovať v ozbrojenom odpore voči Izraelu, kým nebude oslobodená celá Judea, Samária, Jeruzalem a Galilea. V Galilejskom okrese boli miesta nepokojov voči Izraelskej vláde počas Druhej Intifády, ale vo všeobecnosti nebol ohniskom Izraelského stiahnutia. (Aruc Ševa, 16.10.)

„Ten navnivoč privádza hodnostárov a sudcov zeme mení na márnosť... Prečo hovoríš, Jákob, a vravíš Izrael: Skrytá je moja cesta pred Hospodinom a moje právo uniká môjmu Bohu?“ (Izaiáš 40:23,27; Biblia)

IMPORTOVANÝ TEROR

Al-Káida má na Sinaji aspoň jednu základňu, z ktorej sú teroristi posielaní do Gazy a odtiaľ majú prístup k Izraelu. Egypt neurobil nič, aby zabránil tejto infiltrácii Al-Káidy. Teroristi zabrali veľkú časť Sinajského poloostrova a zbavili sa jeho pôvodných obyvateľov. Aby odradili egypťskú armádu a políciu od pokusov priblížiť sa k nim, vybudovali si tábor, ktorý je obkolesený minami. Pozícia tejto skupiny je strategická práve za účelom útokov na Izrael. (Aruc Ševa, 10.10.)

„Budeš upevnená spásou, vzdialená budeš útlaku, lebo sa nemusíš báť; i hrôzy vzdialená, lebo sa k tebe nepriblíži. Ak ťa napadnú, nebude to odo mňa, kto ťa napadne, padne v boji proti tebe. Hľa, ja som stvoril kováča, ktorý rozduchuje uhlie v ohni a vyrába zbraň rozličného druhu, ale ja som stvoril i zhubcu, aby kazil. Nijaká zbraň, zhotovená proti tebe, nebude úspešná. Každý jazyk, ktorý sa zdvihne proti tebe k súdному výroku, ty zatratíš. Toto je údel sluhov Hospodinových a ich spása odo mňa – znie výrok Hospodinov.“ (Izaiáš 54:14-17, Biblia)

- **Modlite sa**, aby Boh chránil Svoj ľud pred blížiacou sa hrozbou teroru, a aby oni videli Jeho lásku a ochranu a navrátili sa k Nemu.

Z Jeruzalema, Amy Irving

Projekt MÚR MODLITIEB organizuje medzinárodná organizácia Kresťanskí priatelia Izraela (CFI) so sídlom v Jeruzaleme: CFI, P.O.Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL, e-mail: cfi@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org
Na Slovensku a v Českej republike zabezpečuje tento projekt občianske združenie Chevra.

40 dôležitých faktov z histórie Izraela

Clarence H. Wagner
(formát A5)

40,- Sk (35,- Kč)

12 kľúčov k pochopeniu Izraela v Biblii

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

15 kľúčov k pochopeniu jedinečného Jeruzalema

Clarence H. Wagner
(formát A5)

35,- Sk (30,- Kč)

12 kľúčov k Izraelu v proroctvách dneška

Clarence H. Wagner
(formát A5)

35,- Sk (30,- Kč)

Pri zakúpení
všetkých brožúrok
naraz vám
ponúkame
zľavu 40,- Sk.
Spolu zaplatíte
220,- Sk (180,- Kč)

„Práve pre túto chvíľu“ - porozumenie Purimu

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Vianoce

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Chanuka

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Lekcie zo Šavuótu (z Letníc)

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Lekcie ^z biblickej zeme

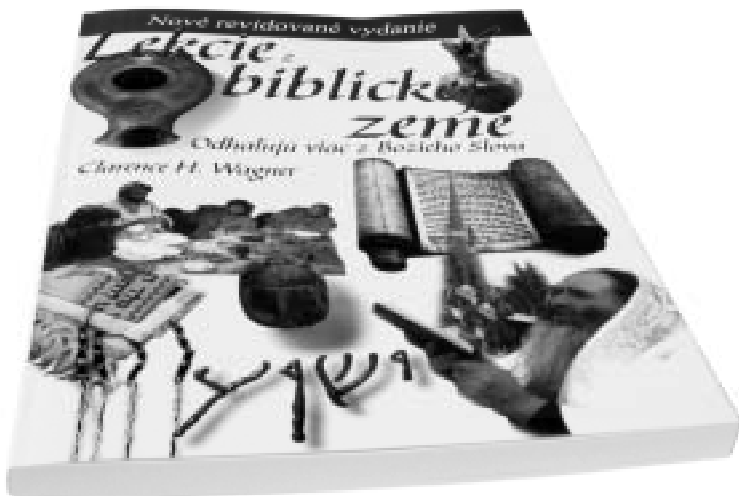
Novinka

Clarence H. Wagner

Cena:

290,- Sk

240,- Kč

187 strán v slovenčine, mäkká väzba, formát 24x17 cm

Pre Slovenskú republiku:

Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina

Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,

012 22 Žilina; č.ú.: 107656253/7500 (Sk)

Pre Českú republiku:

Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec

Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,

739 61 Třinec; č.ú.: 180773659/0300 (Kč)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536; E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk